

371 123

2 5670

Y.Z

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อ
แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุญเลิศ เทพแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185850

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัฏญา ศิษະสุวรรณ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัฏญา ศิษະสุวรรณ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.ประสพ แสนคำเครือ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๖ เดือน ... สิงหาคม ... พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ที่จะลืมเสียมิได้คือ คณาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อันประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัญญา ตียะสุวรรณ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม รอดประเสริฐ ซึ่งให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยในด้านให้คำปรึกษาและ แนะนำมาโดยตลอด ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ประสพ แสนคำ เครือ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าเพื่อการปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สมคิด ศิลป์ประกอบ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและชี้แนะแก่ผู้วิจัยจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้น ขอขอบใจ คุณอรอนงค์ เทพแก้ว และลูก ๆ ที่ได้คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน โดยตลอด

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สนิท นิลเพชร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเตรียมปริญญานุสรณ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านเช่นกัน

บุญเลิศ เทพแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความสำคัญของวิชาชีพครู	9
ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูง	11
คุณสมบัติของครูที่ต้องการ	13
ความหมายของวิชาชีพครู	15
แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู	19
การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ	23
ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครู	29
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู	35
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	37

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	41
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	41
	สถิติในการวิเคราะห์	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	80
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	80
	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	81
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
	อภิปรายผล	82
	ข้อเสนอแนะ	85
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	87

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	92
ประวัติย่อของผู้วิจัย	106

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมจำนวนตามสังกัด	45
2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมจำนวนตามสังกัด	49
3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมจำนวนตามตำแหน่ง	53
4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมจำนวนตามตำแหน่ง	56
5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมจำนวนตามอายุราชการ	59
6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมจำนวนตามอายุราชการ	62

7	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จรรยาบรรณวิชาชีพครู	66
8	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จรรยาบรรณวิชาชีพครู	69
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม	72
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการ การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม โดยจำแนกตามสังกัด เป็นรายคู่	73
11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการ การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม	74
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม โดยจำแนกตามสังกัด เป็นรายคู่	75
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จำแนกโดยสถานภาพ	76
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จำแนกโดยสถานภาพ	78

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพของคนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ การที่ประเทศชาติจะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของคน เครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการพัฒนาคุณภาพของคนคือ "การศึกษา" และผู้ที่เป็นกลไกสำคัญของการศึกษาคือ "ครู" ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของคนและเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงสังคม งานครูเป็นงานสร้างคนเพื่อออกไปพัฒนาบ้านเมืองในอนาคต งานครูจึงสมควรได้รับความสำคัญและสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างแท้จริง เพื่อให้การผลิตครูและการใช้ครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะพิเศษในระดับสูง โดยผู้เป็นครูจะต้องเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เป็นผู้มีคุณภาพ มีความตั้งใจมุ่งมั่นในวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยความรักเด็ก พร้อมทั้งต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถจะถ่ายทอดความรู้ อบรม สั่งสอน และแนะแนวทางความเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมได้เป็นอย่างดี

การที่จะได้ครูที่มีความสามารถและบุคลิกดังกล่าว จะต้องมึระบบกระบวนการคัดเลือกกลั่นกรองอย่างเหมาะสม มีคณะกรรมการพิจารณารับสมัครเข้ามาศึกษาในสถาบันผลิตครู ตลอดจนถึงการพิจารณารับสมัครเข้าสู่อาชีพครู เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญา พื้นฐานความรู้ และคุณลักษณะพิเศษแตกต่างจากผู้เข้าศึกษาในสาขาหรือสู่อาชีพอื่น ซึ่งอาจจะพิจารณาเป็นหลักเฉพาะด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการเป็นเกณฑ์สำคัญด้านเดียว (สมคิด ศิลป์ประกอบ. 2529 : 55 ; อ้างอิงมาจาก โครงการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครู เสนอต่ออนุกรรมการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่และส่งเสริมบุคคลเข้าสู่อาชีพครู. 2526 : 1)

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาแก่นักเรียน ก็เพื่อให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพที่ดีตามที่วางไว้ในหลักสูตรการศึกษา การที่จะทำให้ให้นักเรียนมีคุณภาพได้นั้น ในเบื้องต้นครูต้องมีคุณภาพเสียก่อน จึงจะสามารถทำการสอนให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่พึงประสงค์ได้ โดยเหตุผลดังกล่าว

การปรับปรุงคุณภาพของครู จึงมีความจำเป็นอย่างมาก การที่จะปรับปรุงครูให้มีคุณภาพ สิ่งจำเป็นก็คือ ต้องมีการควบคุมและส่งเสริมด้านวิชาชีพของครูโดยวิธีการต่าง ๆ และการกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ครูที่ดีตามอุดมคติ หรือลักษณะครูที่ดีที่สังคมต้องการ ซึ่งในปัจจุบันนี้ คุณภาพของครูโดยทั่ว ๆ ไป ลดหย่อนลง ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร ทั้งนี้ โดยมีสาเหตุจากหลาย ๆ อย่างด้วยกัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐาน เพื่อปฏิรูปการศึกษา. 2518 : 138 - 139)

การที่ประเทศเราขาดแคลนครูในอดีต ทำให้มีการเร่งผลิตครูเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า. การผลิตครูจึงเป็นไปเพื่อให้ได้ปริมาณเป็นสำคัญ ทำให้คุณภาพของครูค่อยลง ครูบางคนไม่มีศรัทธาในอาชีพอย่างแท้จริง และจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ครูส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจของตน โดยพยายามหารายได้พิเศษ เช่น การเปิดสอนพิเศษ การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิของตน จากความพยายามดังกล่าว อาจทำให้คุณภาพและความเอาใจใส่ในการสอนของครูหย่อนลง อุดมการณ์ในวิชาชีพเริ่มลดลง วิจิตร ศรีสอ้าน (2524 : 4) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่สำคัญ ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของครู พอสรุปได้ดังนี้

1. วิชาชีพครูยังไม่ได้มาตรฐาน
2. สถาบันวิชาชีพครูยังไม่ได้มีบทบาทในการกำหนดหลักสูตรการผลิตครู
3. ขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายใช้และฝ่ายผลิตครู
4. การใช้ครู ไม่ตรงกับแขนงวิชาที่ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันผลิตครู
5. ขาดหน่วยงานสำรวจจำนวนครูตามแขนงวิชา ทำให้เกิดปัญหาความล้นเหลือในการผลิตครู

6. ยังไม่มีนโยบายการใช้ครูที่แน่นอน

ปัจจุบันการฝึกหัดครูของไทย มีระบบการฝึกฝนเพียงรอบเดียว กล่าวคือ ผู้ที่ผ่านการฝึกหัดครูจากสถาบันฝึกหัดครูแล้ว สามารถประกอบอาชีพครูได้ตลอดชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องฝึกอบรมเพิ่มเติมหรือสอบเทียบ เพื่อเลื่อนระดับอาชีพครูให้สูงขึ้น แต่การฝึกอบรมหรือสอบเทียบดังกล่าวเป็นเพียงหลักประกันในการเลื่อนวุฒิให้สูงขึ้นเท่านั้น ยังมิได้เป็นหลักประกันว่า ครูเป็นครูที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นแต่อย่างใด (จรูญ มลิจันทร์. 2523 : 23)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการแก้ปัญหามีประสิทธิภาพของครู เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ โดยการควบคุม ส่งเสริม และพัฒนา มาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งความสามารถในการสอน การใช้ครู และระบบบริการสนับสนุนต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2523 : 2 - 3 ชุดที่ 4)

สภาพพึงประสงค์ดังกล่าวจะสามารถบรรลุผลได้ จำเป็นจะต้องยกระดับมาตรฐาน วิชาชีพครู โดยการกำหนด "เกณฑ์" ในการคัดเลือกคนเข้าสู่อาชีพครู การใช้มาตรฐานทาง กฎหมายให้ครูทุกคนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ก็เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งจะรองรับสมรรถนะ ของครูได้ และถ้าบุคคลเหล่านั้นยังไม่ได้ผ่านการรองรับหรือได้ใบอนุญาตประกอบอาชีพ จาก หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพแล้ว ก็ยังไม่สามารถประกอบอาชีพทางการสอนได้ หากผู้ใดฝ่าฝืนก็จำเป็นต้องมีมาตรการที่จะลงโทษได้ตามกฎหมาย เช่น การงดสอนหรือยึด ใบอนุญาต เป็นต้น มาตรฐานดังกล่าวจะทำให้ผู้ประกอบอาชีพครู ต้องพยายามรักษาระบบบรรณ ตลอดจนมาตรฐานในวิชาชีพของตนมิให้ขาดตกบกพร่อง

จากสภาพและปัญหาที่กล่าวแล้ว กอปรกับผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จึงมี ความสนใจที่จะศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับปรับปรุงวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับและมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยจำแนกตามสังกัด ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำเสนอสถาบันผลิตครู คุรุสภาและองค์การ วิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางพิจารณาประกอบการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของการศึกษา วิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของครู
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.)
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด
สมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูใน 2 ลักษณะ

1.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

1.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม จำนวน 4,124 คน ดังนี้

2.1 ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ในเขต
จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2333 คน

2.2 ครู อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1749 คน

2.3 บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่

2.3.1 ผู้บริหารในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการ
อำเภอ จำนวน 13 คน

2.3.2 ผู้บริหารในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอ จำนวน 13 คน

2.3.3 ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สมุทรปราการ จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่มดังกล่าวแล้ว จำนวน 672 คน
โดยทำการสุ่ม ในแต่ละกลุ่มประชากร ดังนี้

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษา ทำการสุ่มทุกโรงเรียน ทั้งครูฝ่ายบริหาร
และครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 444 คน

2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทำการสุ่มทุกโรงเรียน ทั้งครูฝ่ายบริหาร และครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 189 คน

3. บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ผู้บริหารในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 สังกัดของครู

3.1.1.1 ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ

3.1.1.2 ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

3.1.1.3 บุคลากรทางการศึกษา

3.1.2 สถานภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตาม

3.1.2.1 ตำแหน่งหน้าที่

3.1.2.1.1 ครูและบุคลากรที่ทำหน้าที่

ฝ่ายบริหาร

3.1.2.1.2 ครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน

3.1.2.2 อายุราชการ

3.1.2.2.1 อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า

3.1.2.2.2 อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

3.1.2.3 เพศ

3.1.2.3.1 ชาย

3.1.2.3.2 หญิง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ

3.2.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

3.2.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ครู หมายถึง ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการสอนในหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งในการวิจัยนี้ศึกษากับครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดสมุทรปราการและครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและเป็นผู้ตอบแบบสอบถามแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งในการวิจัยนี้ศึกษากับบุคลากรทางการศึกษาสองกลุ่มคือ

2.1 ผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งในการวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

2.2 ผู้บริหารที่ไม่สังกัดสถานศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่การบริหารในหน่วยงานทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ไม่ใช่เป็นสถานศึกษา ซึ่งในการวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกับศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ในจังหวัดสมุทรปราการ

3. แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง การดำเนินงานของคุรุสภาเพื่อการควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุรุสภา พ.ศ. 2535 - 2539 โดยวิจัยนี้ศึกษาจากความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด

สมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกมาตรฐานวิชาชีพครู โดยศึกษาใน 2 ประเด็น คือ การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

3.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง การหามาตรการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู เช่น การป้องกันบุคคลที่ไม่เหมาะสมเข้าสู่อาชีพครู กำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับผู้ที่将会เข้าสู่อาชีพครู การออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การควบคุมจรรยาบรรณของครู

3.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง การส่งเสริมให้ครูประจำการได้พัฒนาความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนครูที่ยังไม่มีวุฒิ ควรหาแนวทางที่จะส่งเสริมให้ครูเหล่านั้นได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และสามารถสอบเลื่อนวุฒิได้ รวมทั้งการส่งเสริมด้านสวัสดิการต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบอาชีพครูเพื่อสร้างสรรค์กำลังใจในการปฏิบัติงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอไว้ตามลำดับสาระดังนี้

1. ครูคือใคร
2. ความสำคัญของอาชีพครู
3. ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูง
4. คุณสมบัติของครูที่ต้องการ
5. สถาบันวิชาชีพครู
6. แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
7. การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ
8. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครู
9. ปัญหาการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในประเทศไทย
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ครูคือใคร

การจัดการศึกษา ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง แม้จะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาช่วยในการเรียนการสอน แต่ยังไม่มียี่สิบหรือเทคโนโลยีใดมาทดแทนครูที่มีคุณภาพได้ เพราะครูเป็น ตัวจักรสำคัญในการจัดการศึกษา ครูไม่ใช่เพียงผู้สอนหนังสือเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีสมรรถวิสัยต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำทางการศึกษาในชุมชนได้อย่างเหมาะสม อาจกล่าวได้ว่า ครูเป็นพลังสำคัญกลุ่มหนึ่ง ที่ช่วยสร้างความมั่นคงให้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ (กรมการฝึกหัดครู.

2529 : 1) การจัดการศึกษาเพื่อให้ได้ครูและบุคลากรที่มีลักษณะเฉพาะ มีความสามารถสูง ทัศนคติที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีศักดิ์ศรีและมีเกียรติ จะต้องได้รับการฝึกอบรมจากสถาบัน

ผลิตครูที่จัดโดยรัฐ มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ. 2531 : 1)

ความสำคัญของอาชีพครู

อาชีพครูจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีบทบาทเป็นผู้นำทางความคิดและเป็นผู้ประสาน
ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน ตลอดจนประสานแหล่งความรู้ วิทยาการสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนและกระจายความรู้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงต้องพัฒนา
ระบบการบริหารงานบุคคลของครูให้เหมาะสมกับวิชาชีพ พร้อมทั้งให้มีการกำหนดระเบียบ
และวิธีการเพื่อยกฐานะอาชีพครู โดยจัดให้มีการกำกับ ดูแล คุณภาพ มาตรฐานและการปฏิบัติ
วิชาชีพครู โดยการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครูให้เข้มแข็ง และให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
ที่มีกฎหมายรองรับ (แผนการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 15) จากความสำคัญของอาชีพครู
ดังกล่าวแล้ว จึงควรพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่หน้าที่พัฒนาความรู้ ความสามารถของเด็กนักเรียน ดังนั้น
คุณภาพการสอนของครูจึงมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนอย่างมาก

อาชีพครู เป็นอาชีพหนึ่งที่ให้บริการแก่สังคมด้านการพัฒนาความรู้ สติปัญญา ทักษะ
ค่านิยม และคุณธรรมให้กับเด็กนักเรียน อาชีพครูจึงเป็นอาชีพที่สอนบุคคลให้สามารถปรับตนเอง
ให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขในทุก ๆ สถานการณ์ ผู้เป็นครูจึงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะใน
การสอน มีคุณธรรมในการสั่งสอน ซึ่งผลการประกอบอาชีพของครู จะมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต
อนาคตของเยาวชน และของประเทศชาติโดยรวม

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 รัฐได้เห็นความสำคัญของครู จึงได้
กำหนดเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครู ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ข้อ 19. รัฐเป็นผู้จัดการฝึกหัดครูทุกระดับ และพึงดำเนินการผลิตครู เพื่อให้
สถานศึกษาต่าง ๆ มีครูผู้สามารถให้การศึกษได้สมบูรณ์ด้วยความมุ่งหมายตามแผนการศึกษา
แห่งชาติ รัฐพึงใช้มาตรการพิเศษ คัดเลือกบุคคลที่จะเข้าศึกษาด้านการฝึกหัดครู ทั้งนี้ เพื่อให้ได้
บุคคลที่มีสติปัญญา ความเหมาะสม และมีความสามารถที่จะเป็นครู (แผนการศึกษาแห่งชาติ.
2520 : 344)

ข้อ 35. การฝึกหัดครู เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างครูให้สามารถปฏิบัติตน และทำหน้าที่ เป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ในระดับวิญญูชนจะพึงปฏิบัติได้ และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย และระบอบ การปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งในแง่บุคลิกภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อศิษย์ และบทบาทต่อสังคม

การจัดการฝึกหัดครู เป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่ถ้ามีความจำเป็นสถาบันฝึกหัดครู อาจจัดหลักสูตรในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา เพื่อผลิตครูตามความต้องการของท้องถิ่นด้วยก็ได้

ข้อ 43. ให้จัดระบบการบริหารงานบุคคลฝ่ายการศึกษา ให้สอดคล้องกับระบบ บริหารงานบุคคลของทางราชการ และสนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพแก่บุคลากรทางการศึกษา ของรัฐและของท้องถิ่น และให้มีสถาบันวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อควบคุมส่งเสริมมาตรฐาน และจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพ อีกทั้งทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิตามกฎหมายของบุคลากรทางการศึกษา ทั้งของรัฐ ของท้องถิ่น และของเอกชน ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย (แผนการศึกษาชาติ.

2520 : 356

แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุให้รัฐให้ความสำคัญกับครู จึงได้กำหนดให้รัฐเป็น ผู้จัดการศึกษาด้านการฝึกหัดครูแต่ผู้เดียว ซึ่งถ้าผู้อื่นจัดอาจจะเป็นภัยแก่การศึกษาของ ชาติได้ นอกจากเป็นผู้จัดการศึกษาให้แก่ครูแล้ว รัฐยังได้กำหนดการคัดเลือกบุคคลที่จะ เข้าศึกษาด้านการฝึกหัดครู โดยรัฐจะใช้มาตรการพิเศษในการคัดเลือก ซึ่งแตกต่างจากการ คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการศึกษานิวชาด้านอื่น ๆ (สุรชาติ เสนาจักร. 2527 : 15)

การให้การศึกษาด้านการฝึกหัดครูนั้น รัฐต้องการให้ครูมีลักษณะพิเศษในด้านคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และต้องการให้ยึดหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพราะยังเชื่อว่าครูเป็น แม่พิมพ์ของชาติที่เด็กยังยึดถือเป็นแบบอย่าง

แผนการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องมีการอบรมอย่างวิชาชีพ ขั้นสูงทั่วไป และได้กำหนดให้สถาบันวิชาชีพทางการศึกษา ควบคุม ส่งเสริมมาตรฐานและ จริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพนี้ โดยกำหนดว่า สถาบันวิชาชีพดังกล่าวจะทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิ

ตามกฎหมายให้แก่ผู้ประกอบอาชีพทางการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือ ครู ไม่ว่าจะเป็นครูโรงเรียน
รัฐบาล หรือโรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนท้องถิ่น (สุรชาติ เสนาจักร. 2527 : 15)

ลักษณะของวิชาชีพชั้นสูง

วิจิตร ศรีสอาน ได้สรุปลักษณะของวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ให้บริการแก่สังคมโดยไม่เข้าชื้อกับสาขาวิชาอื่น
2. ให้บริการแก่สังคมโดยใช้วิธีการแห่งปัญญา
3. สมาชิกมีความเป็นอิสระ หรือ "อัตนาภิบาล" (Autonomy) ในการดำเนินการ
เกี่ยวกับวิชาชีพ
4. สมาชิกต้องได้รับการศึกษาในระดับสูง (ถือการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นหลัก)
5. สมาชิกจะต้องประพฤติดี และมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนั้น
6. ต้องมีสถาบันหรือองค์กรวิชาชีพเป็นแหล่งกลางคอยสร้างสรรค์ จรรโลง

ความมั่นคงแห่งวิชาชีพของสมาชิก (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2523 : 29)

สมาคมการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Education Association
หรือ N.E.A) ได้กำหนดลักษณะของวิชาชีพ โดยการกำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้ สตินเนท (Stinett.
1984 : 95)

1. วิชาชีพนั้นรวมถึงกิจกรรมทั้งหลายที่จำเป็นต้องใช้สติปัญญา
2. วิชาชีพต้องใช้ความรู้โดยเฉพาะ
3. วิชาชีพต้องมีการเตรียมการทางอาชีพ
4. วิชาชีพต้องมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า
5. วิชาชีพเป็นอาชีพตลอดชีวิตและเป็นสมาชิกที่ถาวรตลอดไป
6. วิชาชีพสร้างมาตรฐานในตัวเอง
7. วิชาชีพเป็นงานบริการที่ได้รับการยกย่องเหนือบุคคลทั่วไปจะพึงได้รับ
8. วิชาชีพจะต้องมีความสัมพันธ์แนบแน่น เป็นองค์กรแห่งวิชาชีพ

ฮอยล์ (Hoyle. 1960 : 95) กล่าวว่า ถ้าจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์ของวิชาชีพ
ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า วิชาชีพครูก็เป็นวิชาหนึ่งและมีลักษณะเหมือนกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ

เช่น แพทย์ หนายความ วิศวกร และสถาปนิก ดังนั้น การสอนจึงเป็นวิชาชีพชั้นสูง เพราะ การสอนจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นการบริการที่สำคัญแก่สังคม
2. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการประกอบอาชีพ
3. ต้องเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและฝึกอบรมอยู่เสมอ
4. มีอิสระในการปกครองตนเอง
5. มีจรรยาบรรณแห่งชีวิต
6. มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

มาร์ค และคนอื่น ๆ (Marks and others. 1975 : 875) ได้กล่าวถึงลักษณะ ของวิชาชีพชั้นสูงไว้ว่า

1. วิชาชีพชั้นสูงเป็นอาชีพที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ
2. มีการเพิ่มพูนความรู้และฝึกอบรมอยู่เสมอ
3. มีการรักษาระดับมาตรฐานอย่างสูง บุคคลที่เข้ามาสู่อาชีพจะต้องได้รับการ

คัดเลือกเป็นพิเศษ

4. มีจรรยาวิชาชีพอย่างเคร่งครัด
5. มีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับสูงและได้รับค่าตอบแทนในอัตราสูง
6. ใช้ปัญญาอย่างมากในการประกอบอาชีพ
7. มีการค้นคว้า วิจัยภายในองค์กรวิชาชีพและส่วนบุคคลอยู่เสมอ
8. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการศึกษา ค้นคว้า และเป็นเทคนิคชั้นสูง
9. มีความรับผิดชอบอย่างสูง และเป็นการให้บริการแก่สาธารณชน

แนวความคิดและการวิจัยที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ตลอดจน

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูนั้น ได้มีผู้ให้แนวความคิดและศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ ไว้ ซึ่งพอที่จะให้เห็นแนวทางและสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

คุณสมบัติของครูที่ต้องการ

ครูมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อสร้างและพัฒนาคนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น นักการศึกษาทั้งหลายจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ดีของครูหรือที่สังคมต้องการ และเห็นว่าจำเป็นสำหรับผู้ประกอบอาชีพครูเพื่อที่จะได้พัฒนาเป็นหลักเกณฑ์ในการสร้างหรือผลิตครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการสอน คุณสมบัติของครูที่ดีเหล่านี้ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตร และการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ครูจำเป็นต้องพยายามพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

กรมการฝึกหัดครู (กระทรวงศึกษาธิการ กรมการฝึกหัดครู. 2515 : 14 - 15) ได้กำหนดเกี่ยวกับสมรรถภาพในการเป็นครูว่า ครูที่ดีมีสมรรถภาพสูงนั้น ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ทำการสอนได้เป็นอย่างดี
2. สามารถทำการอบรม แนะนำ และปกครองได้เป็นอย่างดี
3. ทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี
4. สร้างสัมพันธ์ภาพอันดีและร่วมมือกับชุมชน
5. เป็นครูชั้นอาชีพ โดยรู้จัก
 - 5.1 เพิ่มพูนความรู้ให้แก่อาชีพครูเสมอ
 - 5.2 เป็นสมาชิกที่ดีของสมาคมทางวิชาการ
 - 5.3 ยึดถือแบบธรรมเนียมของผู้เป็นครู
 - 5.4 ช่วยเหลือแนะนำครูใหม่

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะของครูที่สังคมต้องการ โดยใช้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ในเขตกรุงเทพฯ เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้สรุปผลไว้ดังนี้ (วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 2518 : 73 - 85)

1. ด้านความประพฤติ ควรมีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและสังคม
2. ด้านความรู้ทางวิชาการ ควรมีความรู้กว้างขวางนอกเหนือไปจากความรู้เฉพาะ
3. ด้านการสอน ต้องรู้จักพัฒนาปรับปรุงการสอนของตนให้ได้ผลดี

4. ด้านการปกครองนักเรียน ควรฝึกนักเรียนให้มีระเบียบวินัย ควบคู่ไปกับการอบรมทางศีลธรรม

5. ด้านมนุษยสัมพันธ์ของครู ครูควรเข้าใจและสร้างความเข้าใจอันดีแก่ชุมชนทุกฝ่ายทุกระดับ และเพื่อนร่วมงาน

6. ด้านบุคลิกภาพของครู ครูควรแต่งกายเหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง มีเสียงพูดชัดเจน สุกภาพ และควรมีลักษณะความเป็นผู้นำ

7. ด้านการทำงานนอกเวลาและงานอดิเรกของครู เห็นว่า ครูควรทำเมื่องานนั้นไม่ผิดกฎหมาย หรือขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม

เจลีเยว บุรีภักดี และคนอื่น ๆ (2520 : 301 - 306) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่อง

"ลักษณะของครูที่ดี" ว่า

1. ความสำคัญของครูอยู่ที่บทบาทและการสอน และการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
2. ครูที่มีคนไม่ชอบมากที่สุด คือ ครูที่ขาดความรับผิดชอบ เจ้าอารมณ์ ขาดความยุติธรรม เห็นแก่ตัวและประจบสอพลอ
3. ครูที่มีคนชอบมากที่สุด คือ ครูที่ตั้งใจสอน เข้าใจนักเรียนและเป็นกันเอง มีความยุติธรรม ตรงต่อเวลา มีความเสียสละ และมีเมตตาธรรม
4. ลักษณะของครูที่ดี สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้
 - 4.1 มีคุณธรรมและความประพฤติดี
 - 4.2 การเป็นพลเมืองดี
 - 4.3 มีความสามารถในการอบรม แนะนำ และปกครอง
 - 4.4 มีความสามารถในการสอนดี

การวิจัยและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของครูที่ต้องการนั้นประกอบด้วยส่วนใหญ่ ๆ ที่สำคัญ คือ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีคุณธรรมและจรรยาวิชาชีพ

วิชาชีพครู จัดว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง เช่นเดียวกับแพทย์ วิศวกร นักกฎหมาย ซึ่งการเข้าสู่วิชาชีพดังกล่าว จำเป็นจะต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างมีระบบ จากสถาบันการศึกษาการเป็น

นักวิชาการ ด้านวิชาชีพครู ไม่เพียงแต่ต้องมีความรู้ ความสามารถสูงเท่านั้น แต่จะต้องประกอบด้วย คุณสมบัติที่สำคัญ อันจะขาดเสียมิได้คือ บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม และความมีศรัทธาต่อวิชาชีพครู

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพครู จึงได้จัดตั้งสถาบันวิชาชีพครู ซึ่งเรียกชื่อว่า "คุรุสภา" โดยออกเป็นพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 ใช้บังคับมาจนกระทั่งปัจจุบัน คุรุสภาเป็นสถาบันวิชาชีพครู มีหน้าที่ดูแลรักษามาตรฐานวิชาชีพครู ส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู รวมทั้งสร้างความคิดเห็นและความก้าวหน้าในวิชาชีพครู จึงขอกล่าวถึงความหมายและบทบาทของสถาบันวิชาชีพครู ตลอดจนการดำเนินงานของคุรุสภา ตามบทบาทสถาบันวิชาชีพครู เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพ (กรมการฝึกหัดครู. 2530 : 1) ดังนี้

ความสำคัญของวิชาชีพครู

ครูเป็นอาชีพหรือวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งได้รับเกียรติและยอมรับนับถือ และเป็นที่ยกย่องแก่บุคคลทั่วไป การประกอบวิชาชีพครูจึงเป็นการบริการที่จำเป็นต่อสังคม การผลิตเยาวชน และการอบรมสั่งสอน พัฒนาเด็ก ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องใช้ความรับผิดชอบที่สูง และเป็นวิชาชีพที่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรอบรู้ การใช้ทักษะและปัญญาในการสอนเป็นประการสำคัญ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์วิชาชีพครู เพื่อให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำหนดความหมายและลักษณะของการเป็นวิชาชีพชั้นสูงไว้ดังนี้

ความหมายของวิชาชีพครู

อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีลักษณะลำดับดังนี้

1. ให้บริการสังคมโดยไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น คือให้บริการประชาชนด้วยการเรียนการสอน
2. ผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพได้ ต้องได้รับการศึกษาเล่าเรียนในวิชาชีพจนพอสมควร โดยมีหลักการและทฤษฎีของวิชาชีพโดยเฉพาะ

3. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

4. มีสมาคมหรือสถาบันวิชาชีพเป็นองค์กรกลางเพื่อยกมาตรฐานวิชาชีพ

สถาบันวิชาชีพครู

สถาบันวิชาชีพครูคือองค์กรที่ประกอบด้วยบุคคลจำนวนหนึ่งที่รวมกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อครู วิชาชีพครู เสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สร้างความก้าวหน้า ความดีเด่นและศรัทธาให้แก่อาชีพครู สถาบันวิชาชีพครูเป็นศูนย์กลางหลอมรวมความคิดของบุคคลในอาชีพครู มีสมาชิกเป็นปึกแผ่น เป็นจุดหลอมรวมองค์การทางอาชีพครูทุกสังกัด โดยมีการสร้างจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู เพื่อควบคุมผู้ประกอบอาชีพครูให้ประพฤติตนอยู่ในกรอบอันเหมาะสมของวิชาชีพ รักษามาตรฐานของวิชาชีพ สร้างความดีเด่นทางอาชีพครู รวมถึงการจัดสรร ดูแลรักษา และปกป้องสวัสดิภาพ สวัสดิการครู การดำเนินงานของครูสุภาพตามบทบาทของสถาบันวิชาชีพครู ได้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การรักษามาตรฐานวิชาชีพครู

สถาบันวิชาชีพครูได้ดำเนินการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของครูให้มีมาตรฐานสูงขึ้น โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูไว้ 3 ด้าน คือ

1.1 มาตรฐานทางคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพครู กำหนดเป้าหมายให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู มีคุณวุฒิขั้นต้นในระดับปริญญาตรี รวมทั้งจะต้องมีความรู้ทางวิชาชีพครู

1.2 มาตรฐานการปฏิบัติตนของครู ได้กำหนดคุณลักษณะสำคัญสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูไว้ 4 ประการ คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นพัฒนา

1.3 มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ได้สร้างเครื่องมือให้ครูประเมินตนเอง เรียกว่า แบบสำรวจตนเองตามจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ.

2. การสร้างความคิดค้นทางอาชีพครู

สถาบันวิชาชีพครู โดยเฉพาอย่างยิ่งครูสภาได้ดำเนินการยกย่องครูผู้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเผยแพร่คุณความดี ตลอดจนผลงานที่ได้ปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างศรัทธาและความเชื่อถือในวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับแก่สังคม เช่น การให้รางวัลครูดีเด่น การให้รางวัลครูผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการผลิต และใช้สื่อการเรียนการสอน การยกย่องครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีจนอายุครบ 60 ปี โดยการยกย่องให้เป็นครูอาวุโสเพื่อนำเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และการจัดงานวันครูเพื่อให้ครูและประชาชนทั่วไปได้ระลึกถึงพระคุณของครู

3. การจัดสรรดูแลรักษาและปกป้องสวัสดิภาพและสวัสดิการครู

ครูสภามีนโยบายที่จะจัดและประสานให้บริการพิทักษ์สิทธิครูด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 รายได้ที่เป็นธรรม โดยสอดคล้อง และทัดเทียมกับผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูในองค์กรต่าง ๆ
- 3.2 สภาพการทำงานของครู ให้สอดคล้องกับลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบ
- 3.3 ความเป็นธรรมในกรณีที่ครูถูกดำเนินการทางวินัย หรือต้องหาทางคดี
- 3.4 การป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของผู้ประกอบวิชาชีพครู

ครูสภาได้จัดและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ได้แก่ สวัสดิการด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคบริโภค การให้ความช่วยเหลือในรูปของมูลนิธิ การฌาปนกิจสงเคราะห์ สวัสดิการการส่งเสริมการออมทรัพย์ การลดค่าโดยสารบริการรถยนต์ของครูสภา บริการจัดสถานที่เพื่อการประชุมสัมมนา สวัสดิการสมรส เป็นต้น

4. การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพครู

ครูสภาได้ดำเนินการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่ครูในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ จัดการอบรมเพื่อเพิ่มวุฒิทางครู จัดอบรมความรู้ทางวิชาการสาขาวิชาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการบริหารงาน เช่น ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย การอบรมการเขียนผลงานทางวิชาการ การอบรมดนตรีไทย - สากล และการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการและวิชาชีพครู

5. มาตรฐานวิชาชีพครู

ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ (2532 : 9) ได้กล่าวในการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 27 เมษายน 2532 ณ หอประชุมคุรุสภา ว่า มาตรฐานของวิชาชีพ จำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. มาตรฐานคุณสมบัติของผู้เข้าสู่วิชาชีพ คือ คนเข้าประกอบวิชาชีพ นั้น ๆ จะต้องกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติหลายอย่างตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นมาตรฐานการเข้าสู่วิชาชีพ
2. มาตรฐานในการปฏิบัติของวิชาชีพ คือ คนเราเมื่อเข้าประกอบวิชาชีพใด วิชาชีพหนึ่ง จะต้องมียกปฏิบัติของวิชาชีพนั้น เช่น กรณีแพทย์ ก่อนที่จะรักษาจะต้องมีมาตรฐาน ในการรักษาคนไข้
3. มาตรฐานในด้านคุณธรรมและจริยธรรม สมาคมวิชาชีพทุกสาขาจะต้อง กำหนดคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพว่า มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมในการ ประกอบวิชาชีพเพียงใด

จากความคิดเห็นของ ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ ดังกล่าว สอดคล้องกับการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2533 : 10 - 11) ซึ่งได้ กำหนดเป็นนโยบายและมาตรการในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูไว้ 2 ประการ คือ

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพซึ่งการควบคุม และส่งเสริมวิชาชีพนี้ คุรุสภาได้ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ โดยยึดแนวทางจาก การประชุมสัมมนาวิชาชีพครู เรื่อง มาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อ พ.ศ. 2518 ณ โรงแรม ไทยไฮเต็ล สรุปได้ว่า ให้มีการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ขั้นต่ำสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ การออกใบอนุญาตวิชาชีพครู รวมทั้งให้มีการส่งเสริมวิชาชีพครู โดยประสานการฝึกอบรมครูประจำการ จัดบริการทางวิชาการตลอดจนการส่งเสริม มาตรฐาน จรรยาบรรณ และส่งเสริมวิชาชีพครูให้ทัดเทียมหรือสูงกว่าวิชาชีพอื่น ๆ

แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

การศึกษาของชาติในปัจจุบัน ต้องประสบกับปัญหามากมายหลายประการทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ จะเห็นว่าจากการจัดการศึกษาที่ผ่านมา ไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร จะเป็นทั้ง เป้าหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาล้วนย่อย ๆ ทั้งนี้เพราะคุณภาพ หรือมาตรฐานวิชาชีพของครูยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งสาเหตุหนึ่งของปัญหา การศึกษา ดังนั้น เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีผู้เสนอแนะวิธีการและมาตรการต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็มีสาระสำคัญคล้าย ๆ กัน ดังจะนำมากล่าวให้เห็นพอสังเขป ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมการฝึกหัดครู (2520 : 23 - 27) ได้เสนอแนะมาตรการและวิธีการในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ การผลิตและมาตรฐานวิชาชีพครู 7 ประการ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

1. การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ ต้องกำหนด มาตรฐานการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ครูให้เหมาะสมกับความสามารถหรือประเภท มีเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติงาน ตลอดทั้งสร้างแรงจูงใจให้ผู้มีความสามารถเข้ามาสู่อาชีพครู ให้มากขึ้น
2. การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ ให้มีการรับรอง มาตรฐานการฝึกหัดครูทั้งสองลักษณะ คือ รับรองมาตรฐานของสถาบัน และหลักสูตรการศึกษา และให้ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นหน่วยมาตรฐานการฝึกหัดครู
3. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ให้สถาบันวิชาชีพ (คุรุสภา) เป็นผู้ดำเนินการ เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูแก่ผู้ที่ต้องการจะเข้าสู่อาชีพครู รวมทั้งออกกฎหมาย บัญญัติให้ผู้ที่เข้าสู่อาชีพครูต้องมีใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และปรับปรุงองค์กรของครูให้เป็น อิสระ
4. โครงสร้างการผลิตหลักสูตร และประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดหลักสูตร การฝึกหัดครูขึ้นต่ำเป็นระดับ ป.กศ.สูง นักเรียนฝึกหัดครูควรรับจากผู้จบระดับ ม.ศ.5 ขึ้นไป เพื่อยกฐานะวิชาชีพครูและเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพ ตลอดทั้งการส่งเสริมครูฝึกสอนให้ได้คุณภาพ

5. การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา จัดตั้งศูนย์การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้น เพื่อรับผิดชอบการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของครูทั้งก่อนและระหว่างประจำการ

6. การรับนักเรียนฝึกหัดครู ให้ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู โดยเน้นที่จะรับผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าสู่อาชีพครู และแบ่งเขตในการรับนักเรียนฝึกหัดครู

7. การประสานงานการผลิตและการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคณะกรรมการประสานงานการผลิตและการใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การใช้ และสถาบันวิชาชีพครู ทำหน้าที่วางนโยบาย และวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยใช้ และประสานงานระหว่างสถาบันผลิตด้วยกัน

สาระสำคัญของข้อเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นแนวความคิดที่ต่อเนื่องมาจากแนวความคิดหรือแนวปฏิบัติการศึกษาของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐาน เพื่อบริหารการศึกษาที่ได้เสนอแนะไว้ก่อนแล้ว ซึ่งผลของข้อเสนอดังกล่าวทำให้คุรุสภาได้จัดให้มีการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครูขึ้น ระหว่างวันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล ผลของการสัมมนานั้นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และเสนอแนะวิธีการละเอียดยิ่งขึ้น กล่าวคือ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู. 2523 : 12 - 27)

1. เพื่อที่จะแก้ไขฐานะ บทบาท และปัญหาของครูในปัจจุบันให้ดีขึ้น ต้องจัดให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นอย่างรีบด่วน ด้วยวิธีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และการส่งเสริมด้วยวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ

2. ให้มีสถาบันวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรับรองขึ้นโดยรีบด่วน เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูด้วยวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ สถาบันวิชาชีพครูนี้ จะต้องเป็นสถาบันอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานของทางราชการ เป็นสถาบันของครู บริหารโดยครู และทำงานเพื่อครูอย่างแท้จริง หน้าที่ที่สำคัญของสถาบันวิชาชีพครู ได้แก่ ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู จัดสวัสดิการครู พิทักษ์สิทธิวิชาชีพครู

ผลการสัมมนาเสนอแนะเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ว่าผู้ที่เป็นครู อยู่แล้ว ในขณะที่มีกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพครู เริ่มประกาศใช้ให้ถือว่า มีใบอนุญาตชั่วคราวอยู่แล้ว สถาบันวิชาชีพครูจะเริ่มดำเนินการออกใบอนุญาตให้ในเวลาอันเหมาะสมภายในระยะเวลา ไม่เกิน 5 ปี ให้ครบหมดทุกคน การออกใบอนุญาตให้ผู้ที่เข้ามาสู่อาชีพนั้น มีทั้งการใช้ การรับรองการศึกษาวิชาชีพครู การสอบวัดสมรรถนะพื้นฐานในการเป็นครู และการศึกษาอบรม ตามโปรแกรมที่ยอมรับของสถาบันวิชาชีพครู นอกจากนี้ การรับรองและการออกใบอนุญาต ประเภทอื่นนอกเหนือจากการสอน เช่น ใบอนุญาตสำหรับผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูห้องสมุด อาจ ให้สมาคมและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมด้วยก็ได้ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, กองมาตรฐานวิชาชีพครู. 2530 : 73)

ลีปบนท์ เกตุทัต (2523 : 2) ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการยกระดับมาตรฐาน วิชาชีพครูว่า ควรมีการฝึกอบรมครูประจำการเป็นระยะ ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูให้ทันสมัย และให้มีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพแก่ครู เพื่อกลั่นกรองบุคคลที่เหมาะสมเข้าสู่อาชีพรู รวมทั้งออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ทำการพัฒนาด้านจรรยาบรรณและจริยธรรมของครู ตลอดจนให้คุรุสภาทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพเหมือนกับแพทยสภาและสมาคมวิชาชีพอื่น ๆ และมี ส่วนรับผิดชอบในการจัดการศึกษา สนับสนุนการผลิต และการให้ครูมีบทบาทในการควบคุม มาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง

การวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ. 2521 : 32 - 33) ได้สรุปผลไว้ว่า อาชีพครูจัดเป็นวิชาชีพชั้นสูง อย่างหนึ่ง คุณลักษณะและสมรรถภาพของครูที่จะก้าวเข้าสู่วิชาชีพได้นั้นมี 3 ประการด้วยกัน คือ

1. มีความรู้ ได้แก่ ความรู้ในวิชาการที่จะสอน ความรู้ในวิชาการที่จะถ่ายทอด เช่น การจัดกระบวนการเรียนการสอน และความรู้ในหน้าที่และงานที่ครูจะต้องปฏิบัติ
2. มีทักษะในการสอนและทักษะในหน้าที่การงานที่สามารถปฏิบัติได้
3. มีคุณธรรมนิยมสมควรแก่ความเป็นครู ได้แก่ จริยธรรม คุณธรรม และคตินิยม ในความเป็นครู

การรับรองให้งานครูเป็นงานวิชาชีพได้นั้น รัฐจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ 3 ประการด้วยกันคือ เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติงาน การควบคุมตนเอง และการฝึกอบรม

เพื่อรักษาความรู้และความเชี่ยวชาญให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ในสภาวิชาชีพครู

✓ วิจารณ์ ศรีสุวาน (2523 : 5) ได้เสนอแนะว่า ในเรื่องการยกระดับมาตรฐาน

วิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่สถาบันวิชาชีพครู

จะต้องกระทำ เช่นเดียวกับสถาบันวิชาชีพอื่น ๆ เช่น แพทยสภา เนติบัณฑิตยสภา ฯลฯ

สำหรับอุปสรรคเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู มีประเด็นที่ควรพิจารณา คือ

ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อครูประจำการ และมาตรการในการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู

ต้องสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทย โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ เช่น มีการออกใบอนุญาต

ประกอบอาชีพแบบชั่วคราว และหากครูประจำการผู้ใด ได้รับการอบรมฝึกฝนเพิ่มเติมจนมี

ความรู้ ความสามารถถึงเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ก็อาจจะได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพครู

แบบถาวร ไปเลย และอีกอย่างต้องคำนึงถึงการพัฒนาครูที่ยังมีคุณสมบัติไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานให้ดีขึ้น

ถึงเกณฑ์มาตรฐานด้วย

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การจะยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

นั้น ต้องเริ่มตั้งแต่การคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครูให้ได้ครูที่เหมาะสม คำนึงการควบคุมมาตรฐาน

การผลิต การใช้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยสถาบันวิชาชีพครู และสาระสำคัญ

ส่วนใหญ่ที่เห็นพ้องกันว่าควรจะทำโดยรีบด่วน ได้แก่ การจัดตั้งองค์กรหรือสถาบันวิชาชีพครู

ขึ้นเพื่อดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู อันเป็นมาตรการสำคัญในการยกระดับมาตรฐาน

วิชาชีพครู ดังนั้น การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ต้องปรับปรุงองค์ประกอบที่สำคัญของวิชาชีพ

3 องค์ประกอบไปพร้อมกัน คือ

1. ตัวผู้ประกอบวิชาชีพคือ ครู ต้องปรับปรุงให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับครู ปรับปรุง

จรรยาวิชาชีพครู และที่สำคัญต้องปรับปรุงครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ซึ่งต้องส่งเสริมให้ครูมีคุณภาพดีอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่ย่างเข้าสู่อาชีพครู จนออกจากวิชาชีพครู

2. วิชาชีพหรืออาชีพ คืออาชีพครู ต้องปรับปรุงให้เป็นอาชีพที่มั่นคง มีความสำคัญต่อ

สังคม สามารถดึงดูดคนที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น ตลอดทั้งมี

การพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. สถาบันวิชาชีพ สถาบันวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญของวิชาชีพชั้นสูง เพราะเป็นศูนย์รวมการบริหาร การประสานงาน ส่งเสริม พัฒนา และควบคุมให้วิชาชีพมีระดับมาตรฐานที่ต้องอยู่เสมอ
อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้ จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ก็ต้องอาศัยกฎหมายเป็นพื้นฐานรองรับ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
โดยการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ.ครู 2488 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 6 พ.ศ. 2523) และแก้ไข พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ครูสภาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมมือในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในด้านการควบคุมและการส่งเสริม

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ

ประเทศญี่ปุ่นได้ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยอาศัยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ครูโรงเรียนประถมศึกษาจะได้รับการอบรมจากสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับการอบรมในหลักสูตรครูประถมศึกษาระยะเวลา 4 ปี ที่มหาวิทยาลัย ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จะผ่านการศึกษาทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ตามหลักสูตรจากมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องได้หน่วยกิตที่กำหนดไว้ในวิชาชีพครู วิชาชีพที่เกี่ยวกับการศึกษา และวิชาการศึกษาทั่วไป จึงจะสามารถรับประกาศนียบัตรครูได้ สำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องเป็นผู้ที่ได้ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

การให้การศึกษาวินิจฉัยครู มีสภาการศึกษาครู (Council of Teachers Training) เป็นผู้ควบคุมและกำหนดหน่วยกิตวิชาต่าง ๆ ตามประกาศนียบัตรของครูแต่ละประเภท โรงเรียนที่จะสอน โดยรัฐจะเป็นผู้ออกประกาศนียบัตร

การพิจารณาเงินเดือนของครูยึดหลักบนพื้นฐานของปัจจัย 2 ประการ คือ การสอน และอายุการสอน มีการจ่ายเงินโบนัสค่าใช้จ่ายสำหรับครอบครัว ในประเทศญี่ปุ่นมีสมาคมองค์การเกี่ยวกับวิชาชีพครูร่วมช่วยเหลือครูที่เป็นสมาชิกเป็นสวัสดิการ 2 ประเภท คือ เงินสวัสดิการระยะสั้น ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการคลอดบุตร ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เมื่อมีภัยพิบัติต่างๆ และเงินสวัสดิการระยะยาว ได้แก่ เงินบำนาญรายปีเมื่อพ้นจากการเป็นครู เงินรายปีจากการพักการ เงินรายปีสำหรับทายาทที่ยังมีชีวิต ฯลฯ

การอบรมครูประจำการ จะมีกระทรวงศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม (The Ministry of Education Science and Culture) โดยมีคณะกรรมการการศึกษา ศูนย์การศึกษาจะจัดอบรมครูประจำการเป็นประจำทุกปี และมีคณะกรรมการการศึกษาอำเภอ เป็นผู้จัดทำหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมครูประจำการ และเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดการอบรมครูประจำการ คือ การปรับปรุงความสามารถและการมีส่วนร่วมในวิชาชีพครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. ม.ป.ป. : 69 - 72)

หลักเกณฑ์การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูของประเทศไทย มีดังนี้

1. เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรในการฝึกหัดครู ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูชั่วคราว

2. ปีแรกของการเข้าประกอบวิชาชีพครู ต้องทดลองปฏิบัติงาน 1 ปี

3. เมื่อผลการปฏิบัติงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจ จะได้รับประกาศนียบัตรใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูถาวร โดยมีเงื่อนไขว่า ระหว่างทำการสอน ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องเข้ารับการฝึกอบรม หรือศึกษาเพิ่มเติม โดยรัฐบาลกลางและองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้

การย้ายไปสอนยังสถานที่อื่น ที่ย้ายจากจังหวัดหนึ่งไปสอนอีกจังหวัดหนึ่ง จะต้องสอบเพื่อรับใบประกาศนียบัตร โดยมีกระทรวงศึกษาและสำนักงานศึกษาจังหวัดเป็นผู้จัดสอบ

ประเทศญี่ปุ่นมีองค์กรวิชาชีพครู และหน่วยงานที่ครูสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพความสามารถของครู และครูจะต้องพยายามทำให้สังคมเชื่อถือและยอมรับครู ในฐานะที่ครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู ประเทศญี่ปุ่นมีสหภาพครู ที่พยายามส่งเสริม รักษา ป้องกันบทบาทและฐานะของครูซึ่งสหภาพดังกล่าว คือ สหภาพครูญี่ปุ่น (Japan Teachers' Union) (Kobayashi, 1967¹⁹⁷⁶: 159 - 160)

ประเทศเกาหลีใต้ เกาหลีใต้มีการยกระดับวิชาชีพครู คือ ผู้ที่เป็นครูจะต้องผ่านการศึกษามาจากสถาบันการผลิตครูในระดับอุดมศึกษามาก่อน และผ่านการฝึกฝนวิชาชีพครูซึ่งมีการจัดการอบรมทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยรัฐจะเป็นผู้กำหนดจำนวนหน่วยกิตตามรายวิชาต่าง ๆ และเมื่อได้ศึกษาจนครบหลักสูตร รัฐบาลจะเป็นผู้ออกประกาศนียบัตรให้

ข้อกำหนดการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูของประเทศเกาหลีใต้ คือ

1. ช่วงปีแรกที่เข้ามาประกอบวิชาชีพครู ครูจะต้องทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลา 1 ปี ถ้าผลงานเป็นที่น่าพอใจและเข้าเกณฑ์มาตรฐาน

2. ถ้าผลงานมีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับประกาศนียบัตรครูฉบับถาวร โดยมีเงื่อนไขว่า ระหว่างปฏิบัติการสอน ครูจะต้องเข้ารับการอบรม หรือศึกษาเพิ่มเติม โดยมีรัฐบาลกลางและองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

การดำเนินการสอบเพื่อรับประกาศนียบัตร มีกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานการศึกษาของจังหวัดจะจัดสอบเพื่อรับประกาศนียบัตร แต่ถ้าครูย้ายไปสอนจังหวัดอื่น ครูจะต้องสอบให้ผ่านข้อสอบของจังหวัดนั้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการสอบคัดเลือกและรับรองคุณภาพของครูในเกาหลีใต้ ได้แก่ สมาคมและผู้ประกอบการ รัฐบาลส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการการศึกษาส่วนท้องถิ่น (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2523 : 109 - 110)

การยกระดับวิชาชีพครูของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้ มีส่วนคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องจบการศึกษาจากสถาบันผลิตครูในระดับอุดมศึกษา ก่อน และเมื่อประกอบวิชาชีพครู ครูจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีประสบการณ์ในวิชาชีพครูอยู่เสมอ

ประเทศสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีการยกระดับวิชาชีพครูมาเป็นเวลานาน เนื่องจากเป็นประเทศที่ส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชนทั่วไป และเป็นประเทศที่ส่งเสริมสิทธิ และเสรีภาพในการปกครอง ทำให้วิชาชีพต่าง ๆ ในประเทศนี้มีองค์การวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นจำนวนมาก มีการรวบรวมกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเดียวกัน เพื่อให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ให้วิชาชีพของตนมีศักดิ์ศรี มีสถานภาพสูงขึ้น ตลอดจนมีฐานะ และการดำรงอยู่ของผู้ประกอบวิชาชีพของตนสามารถดำรงอยู่ได้ในเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ และได้รับการยกย่องจากสังคม

วิชาชีพครูก็เช่นเดียวกันกับวิชาชีพอื่น ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น การแพทย์ วิศวกรรม และอื่น ๆ คือมีองค์การระดับชาติที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสมาชิกที่

ประกอบอาชีพเดียวกัน สำหรับวิชาชีพครูได้มีสถาบันผู้ประกอบอาชีพครูแห่งชาติ (National Council for Accreditation of Teacher Education) ซึ่งสถาบันนี้ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก่อนที่จะทำการสอน

ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพครู เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของรัฐที่จะให้แก่แก่นักศึกษาครู เมื่อจบการศึกษาจากสถาบันผลิตครู แต่จะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นใบอนุญาตให้บุคคลได้ปฏิบัติงานตามที่ได้เรียนมา โดยแต่ละรัฐจะสร้างมาตรฐานของใบรับรอง ในประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐต่าง ๆ ได้กำหนดให้ผู้ที่เป็นครูจะต้องจบการศึกษาในด้านการสอนมา โดยเฉพาะ

สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของแต่ละรัฐ จะมีวิธีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครู โดยวิธีการทางกฎหมายที่รับรองบุคคลให้ประกอบวิชาชีพ โดยออกเป็นใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (Certificate หรือ Licence) ซึ่งจะมีการกำหนดคุณสมบัติและประเภทของใบอนุญาตต่างกัน เช่น โรงเรียนมัธยมทางด้านเหนือของสหรัฐอเมริกาจะต้องมีความรู้ปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาที่กำหนดให้เป็นที่ยอมรับ มีวิชาที่ฝึกสอนตามที่วิทยาลัยกำหนด อาจจะเพิ่มแขนงวิชาวิทยาศาสตร์และสังคม มีหลักสูตรการทำงานด้านวิชาชีพครู สำหรับครูที่ได้รับปริญญาโท หรือมีภาคเรียนถึง 30 ชั่วโมง ให้ใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้ 10 ปี รัฐอลาสก้า มีหลักเกณฑ์ต้องเป็นพลเมืองของประเทศ อายุ 18 - 65 ปี มีใบคะแนนของวิทยาลัย การศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า ความต้องการด้านวิชาชีพตามระดับที่สอน สิ่งสำคัญในการออกใบอนุญาต คือ ต้องศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด การอบรมตามที่กำหนดพิจารณาประสบการณ์ก่อนได้รับใบอนุญาต มีใบรับรองการฝึกปฏิบัติงานจากสถาบันศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523 : 31 - 32)

การบรรจุครูในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย คือ

1. สถาบันฝึกหัดครู เป็นผู้เสนอแนะเกี่ยวกับผู้ขอใบอนุญาตทำการสอน เฉพาะวิชาที่ได้รับการศึกษามา และจะต้องมีสมรรถภาพในด้านนั้นจริง
2. สถาบันศึกษาที่เป็นผู้ใช้ครูจะต้องบรรจุครูให้สอนตรงตามหมวดวิชาที่ศึกษามา และมีหลักฐานว่า มีความสามารถในหมวดวิชานั้นจริง

3. หน่วยงานที่รับรองมาตรฐานวิชาชีพครู และหน่วยงานการศึกษาของรัฐจะควบคุมดูแลให้สถาบันฝึกหัดครูให้รับรองว่า ผู้สมัครครูตามความเป็นจริง และให้โรงเรียนมอบหมายงานให้ครูตรงกับความสามารถของเขา

4. สมาคมวิชาชีพครูจะต้องเอาใจใส่ ระมัดระวังการให้ครูได้ปฏิบัติงานตามความสามารถ และตามสัญญาการจ้าง

5. ตัวครูเอง จะต้องรับงานสอนตามกลุ่มวิชาที่ตนได้รับการศึกษามา และต้องแน่ใจว่าจะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดี

การใช้หลักสูตรของสถาบัน ผู้ที่ผ่านการศึกษจากสถาบันผลิตครู ซึ่งได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว ก็สามารถได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพโดยไม่ต้องผ่านการทดสอบอีก

การยกระดับวิชาชีพครูในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มตั้งแต่ปี 1960 โดยองค์การวิชาชีพครูแห่งสหรัฐอเมริกา โดยได้เริ่มจากเมืองใหญ่ ๆ ก่อน และขยายไปทั่วประเทศ โดยใช้วิธีการของสมาคมวิชาชีพ ดังนี้

1. ใช้การตกลงของวิชาชีพด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยวิธีการนี้จะเป็นการรักษาผลประโยชน์ของผู้ร่วมวิชาชีพเดียวกัน
2. ความร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างโรงเรียน จะเป็นวิธีการรวมพลังให้ครูได้รับสิทธิของครู และเป็นการยกฐานะทางเศรษฐกิจและวิชาชีพครู
3. พยายามหาวิธีการให้ฐานะและวิชาชีพครูได้รับการพัฒนาส่งเสริมให้ดีขึ้น
4. ให้วิชาชีพแต่ละกลุ่มได้บริการแก่ครูในการแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งการทำให้การศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น

การรวมกลุ่มวิชาชีพครูเป็นวิธีการที่แสดงพลังที่มีอยู่ภายในกลุ่ม การรวมกลุ่มจะสามารถทำให้แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังนั้น สมาคมวิชาชีพจึงมีการรวบรวมสมาชิก และให้สมาชิกได้ออกความคิดเห็น เพื่อจะได้วางนโยบายในการดำเนินงานต่อไป (Stinett. 1977 : 498)

ประเทศอังกฤษ ประเทศอังกฤษมีศูนย์กลางครู เป็นศูนย์กลางที่ครูสามารถจะพบปะสังสรรค์ เพื่อทำความรู้จักกัน มีการแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีศูนย์กลางกว่า 600 แห่ง แต่ละแห่งจะมีคณะกรรมการศูนย์เพื่อพิจารณากิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์และบางศูนย์จะให้ครูเป็นผู้นำทบทวนรายละเอียด

ระบบการศึกษาของอังกฤษและเวลส์ถือว่า ความคิดริเริ่มของครูแต่ละคนถือว่ามี
ความสำคัญมาก เป็นประเพณีอย่างหนึ่งที่ครูใหญ่จะต้องเป็นผู้วางแผนหลักสูตร ตลอดจน
แผนการปฏิบัติงาน และหัวหน้าเขตจะเป็นผู้ตกลงร่วมกัน

ผู้มีอำนาจในท้องถิ่นจะเป็นผู้จัดการฝึกอบรมครูให้ทั้งหมด โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
ของท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมให้ความร่วมมือ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบริการการศึกษาแก่ครู โดยเฉพาะครู
ที่เพิ่งทำการสอนเป็นปีแรก

ประเทศออสเตรเลีย รัฐควีนแลนด์ของประเทศออสเตรเลียจะมีคณะกรรมการ
วิชาชีพครูทางการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวจะมีการพบปะหารือกัน เพื่อจะได้พัฒนาครู
มีการเยี่ยมเยียนครูในสถานศึกษาต่าง ๆ และจะพยายามจัดการศึกษาให้เจริญก้าวหน้า
คณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรี อาจารย์ทางด้านการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ผู้แทนครู
อาจารย์ใหญ่ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอนในโรงเรียนเป็นกรรมการ

หน้าที่ของคณะกรรมการจะรับผิดชอบต่อกระทรวงศึกษา ในเรื่องการศึกษาต่อเนื่อง
ของครู จัดทำรายงาน รับรองการศึกษาของครู จัดทำหลักสูตรการศึกษาของครู

การศึกษาเพิ่มเติมและการอบรมระหว่างการเป็นครู ครูจะต้องเข้ารับการอบรมอยู่เสมอ
สามารถปฏิบัติงานและปรับปรุงให้เข้ากับระบบการศึกษาของรัฐ

ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์มีองค์การครู ชื่อ นิวซีแลนด์ เอ็ดดูเคชั่น
อินสทิติวซึ่งเรียกชื่อย่อว่า NZEI (New Zealand Education Institute) เป็นองค์การจาก
ครูในโรงเรียนนอกเสียงเลือกตั้งตัวแทน โรงเรียนและผู้แทนโรงเรียนจะเชื่อมโยงระหว่างครู
ในโรงเรียนกับองค์การสาขาและคัดเลือกกรรมการทำหน้าที่บริการติดต่อกับสำนักงานใหญ่ระดับ
ชาติ คัดเลือกคณะกรรมการบริหารด้วย

ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศอินโดนีเซียมีองค์การครู ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า พี จี อาร์
ไอ PGRI (Persatuan Guree Republic of Indonesia) เป็นองค์การครู
ที่ใหญ่ และมีอิทธิพล มีบทบาททางการเมืองมาก มีพลังพอที่จะทำให้พรรคการเมืองมีนโยบาย
ให้สอดคล้องกับองค์การวิชาชีพครู ดังนั้น ครูในประเทศนี้จึงมีฐานะในสังคมสูง และ
เป็นองค์การที่สามารถต่อรองกับรัฐบาลเพื่อครูได้ และยังได้รับงบประมาณพิเศษจากรัฐบาล
เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานขององค์การด้วย

ประเทศสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์มีองค์การครูชื่อ สหภาพครูแห่งประเทศสิงคโปร์ STU (Singapore Teachers' Union) เป็นองค์การที่มีการต่อสู้และการบริหารงานเพื่อครู มีการสร้างนิคมครูให้ครูอยู่ร่วมกันอย่างเป็นกลุ่มก้อน โดยเสียค่าเช่าซื้อราคาถูกด้วย

การยกระดับวิชาชีพครูของประเทศต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการยกระดับวิชาชีพครูของประเทศต่าง ๆ มีหลักการคล้ายคลึงกัน คือ มีสถาบันวิชาชีพครูที่จะเป็นผู้ควบคุมดูแล และส่งเสริมวิชาชีพครู การยกระดับวิชาชีพครูกระทำโดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กำหนดการต่าง ๆ เพื่อสิทธิ สวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้ครูได้มีฐานะ การดำรงอยู่ในสังคมด้วยดี ส่วนมากสถาบันวิชาชีพครูของต่างประเทศจะเป็นองค์การอิสระที่มีการบริหารงานเป็นเอกเทศคล้ายสหภาพแรงงาน จึงทำให้การบริหารงานเกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน สามารถต่อสู้เพื่อสิทธิอันชอบธรรมที่ครูพึงได้ ซึ่งการดำเนินการของแต่ละประเทศก็จะมีปัญหาแตกต่างกัน โดยเฉพาะประเทศที่มีครูเป็นสมาชิกจำนวนมาก แต่การดำเนินการขององค์การวิชาชีพครูต่าง ๆ จะทำเพื่อผลประโยชน์ของครู

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครู

ฮอยล์ (Hoyle. 1969 : 90 - 92) กล่าวว่า อุปสรรคเกี่ยวกับสถานะทางวิชาชีพครูที่สำคัญมีอยู่ 5 ประการ คือ

1. ภูมิหลังและสถานะทางสังคมของผู้ที่มาสืบทอดวิชาชีพครู
2. ความสมดุลระหว่างเพศเกี่ยวกับภาระหน้าที่ในการปฏิบัติการสอน
3. ความคาดหวังและความคิดเห็นต่าง ๆ ในเรื่องวิชาชีพครู
4. รายได้และเงินเดือน
5. ความเชื่อถือหรือคตินิยมเกี่ยวกับประเพณีของวิชาชีพทางการศึกษา

สตินเนท (Stinett) ได้กล่าวว่า ปัญหาการยกระดับวิชาชีพครูในประเทศสหรัฐอเมริกา มีปัญหาหลายอย่าง แต่ที่สำคัญคือการรับรองและการควบคุมวิชาชีพครูของแต่ละรัฐ แต่ละองค์การที่เกี่ยวกับครูที่มีความแตกต่างกัน ตามนโยบายและสถานการณ์ทำให้เกิดความแตกต่างในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาครู ทำให้คุณภาพของครูแตกต่างกันการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ระหว่างรัฐก็มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็เพราะแต่ละรัฐมีกฎเกณฑ์ต่างกันและแต่ละแห่งยังมีหลายองค์การ หลายสาขา และยังมีการแข่งขันกันอีกด้วย

ปัญหาการยกระดับวิชาชีพครูในประเทศไทย

จำลอง ทองดี (2525 : 74) ได้กล่าวถึง ปัญหาอันอาจเกิดจากการออกใบอนุญาตหรือมาตรฐานวิชาชีพครูในประเทศไทย (ระดับประถม - ระดับมัธยม)

1. ปัญหาโครงสร้างขององค์การและการกระจายอำนาจสู่ส่วนท้องถิ่น
2. ปัญหาการเก็บภาษีและการจัดสรรงบประมาณ
3. ปัญหาทางกฎหมายข้าราชการครู
4. ปัญหาทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของครูทั่วประเทศ
5. ปัญหาระบบยศ เครื่องแบบที่ยังมีส่วนในความรู้สึกของความเป็นข้าราชการไทย

กับระบบใหม่

6. ปัญหาความร่วมมือทางวิชาการที่มหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาที่จะให้แก่กันกับส่วนงานที่รับผิดชอบออกใบอนุญาต หรือเกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู

7. ปัญหาหลักสูตรการฝึกหัดครูวิชาชีพทางการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
8. ปัญหาบุคลิกภาพและการปรับตัวของครู

จากการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อวันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 พอสรุปปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพครูได้ดังนี้

1. ปัญหาครูมีคุณภาพต่ำ และยังไม่เป็นที่น่าพอใจ แบ่งได้เป็น 3 ข้อ คือ

1.1 ประสิทธิภาพในการสอนของครูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ครูยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ครูยังไม่เปลี่ยนแปลงบทบาทให้เหมาะสมกับการพัฒนาการและเทคโนโลยีตลอดจนหลักสูตรและแนวการสอนใหม่ ๆ ที่ครูจำเป็นต้องมีความรู้ และสามารถปฏิบัติได้

1.2 จริยธรรมและความเป็นบุพเพบุคคลของครูเสื่อมลง ครูไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก ครูไม่ปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือของบุคคลในชุมชน

1.3 ทัศนคติและศรัทธาต่อวิชาชีพครู ทั้งของครูและของประชาชนที่มีต่อครูยังอยู่ในระดับต่ำ

2. ปัญหาจากการขาดระบบส่งเสริม พัฒนา และควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูทั้งใน ด้านสมรรถนะในการสอน การใช้ครู และระบบบริการสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งพอสรุปสาเหตุได้ดังนี้

2.1 การคัดเลือกบุคคลเข้ามาศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งการคัดเลือกบุคคล เข้ามาประกอบวิชาชีพครู ยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน มิได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำไว้ ดังนั้น จึงดูเหมือนว่าใคร ๆ ก็มาประกอบอาชีพครูได้

2.2 ภาวะทางเศรษฐกิจตลอดจนขวัญและกำลังใจของครูไม่ดีพอ เนื่องจาก รายได้ต่ำ ครูจึงไม่สามารถทุ่มเทแรงงานทั้งหมดให้การสอนได้ นอกจากนั้น ครูยังได้รับ สวัสดิการไม่ดีพอ ไม่มีผู้ใดปกป้องสิทธิของครูอย่างจริงจัง และการที่อาชีพครูมีรายได้น้อย จึงเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งที่ทำให้คนดีมีความสามารถไม่มาเป็นครู

2.3 การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานผลิตครู หน่วยงานใช้ครูยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกัน นอกจากนั้น ในระหว่างหน่วยงานผลิตครูต่างสังกัดกันก็ยังมี คุณภาพไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งการใช้ครูก็ยังไม่กระจาย ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกัน

2.4 ระบบการควบคุมและการส่งเสริมวิชาชีพครูตามแนววิธีการดำเนินการของ ข้าราชการพลเรือน ยังไม่มีการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนของครู การตรวจสอบควบคุม มักมุ่งดูที่ความเรียบร้อยทางวัตถุเป็นส่วนใหญ่ เกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จัดทำขึ้น โดยส่วนใหญ่ ก็เป็นด้านการตรวจสอบทางปริมาณ ยังไม่มีการตรวจสอบทางทัศนคติ และสมรรถนะในการสอน ของครูแต่อย่างใด เมื่อบุคคลเข้าสู่อาชีพครูแล้ว ก็เป็นจนกว่าจะเกษียณอายุตามระบบ ราชการ

2.5 การสนับสนุนครูประจำการยังมีอยู่น้อยมาก ครูผู้มีความรักในวิชาชีพครู จะแสดงความสามารถในวิชาชีพครู ด้วยการเตรียมตัวสอน มีสื่อการสอน การค้นคว้า แต่จะต้อง จัดซื้อหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยทุนของตนเอง

2.6 ผู้บริหารและการบริหารโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญจะส่งผลโดยตรงต่อขวัญและกำลังใจของครู ระบบการบริหารที่ดีย่อมจะช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายของครุสภา ได้กำหนดแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของครุสภา ไว้ดังนี้

1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูกระทำได้โดย

1.1 ดำเนินการให้ออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

1.2 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับวิชาชีพครู เพื่อคัดเลือก กลั่นกรอง ผู้มีคุณสมบัติหรือผ่านการทดสอบตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้ง ไว้ เข้าสู่อาชีพครู

1.3 ให้ครุสภาทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วยใช้ครูและ หน่วยผลิตครู

1.4 แสวงหามาตรการในการที่จะลดปริมาณผู้หย่อนสมรรถภาพลง ซึ่งอาจ กระทำได้ด้วยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยกำหนดว่า ผู้ถือใบอนุญาตเท่านั้น จึงจะเป็นครูได้

1.6 กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพครูใช้ความรู้ความสามารถได้ตรงกับสาขาวิชา และระดับที่เล่าเรียนมา

1.7 ติดตามผลการปฏิบัติงานและผลงานหรือการฝึกอบรมตามโปรแกรมที่ ครุสภารับรองแล้ว

1.8 กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู

1.9 พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีที่ครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ

2. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู กระทำได้โดย

2.1 ประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในวิชาชีพครู

2.2 จัดบริการทางวิชาการและการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพครู

2.3 จัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู

2.4 จัดทำศูนย์ข่าวเกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำประกาศรับสมัครงานให้แก่ครู

2.5 ส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น

2.6 ส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงทัดเทียมหรือสูงกว่าวิชาชีพอื่น ๆ

2.7 แสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์การในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้กระจายออกในระดับเขตและจังหวัด เพื่อเอื้อต่อครูจำนวน 5 แสนคน (สำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา. 2524 : 15)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู

จากวัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการ ในการพัฒนาการด้านการบริหารและส่งเสริม การศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้กำหนด นโยบายด้านการบริหารการศึกษา ซึ่งปรากฏในมาตรการดังนี้

1. ให้มีการประสานงานระหว่างองค์การกลางบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการ มหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร และคุรุสภา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ของบุคลากรทางการศึกษาในด้านการกำหนดตำแหน่ง ความก้าวหน้าทางวิชาการ ภาระงาน ที่รับผิดชอบ ค่าตอบแทน และสวัสดิการ
2. ให้มีกลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันการผลิต หน่วยงานใช้ครู อาจารย์หน่วยมาตรฐานการผลิต และหน่วยมาตรฐานการใช้ครูอาจารย์ ในการกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพและเกณฑ์การใช้ครูอาจารย์
3. กำหนดให้มีสถาบันวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรองรับ เพื่อดำเนินการส่งเสริมและควบคุม มาตรฐานวิชาชีพครู จัดสวัสดิการครู และพิทักษ์สิทธิครู
4. จัดทำแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู โดยจัดการปฏิบัติงานของครู ในการปฏิบัติการกิจทุก ๆ วัน
5. ให้หน่วยงานใช้ครูประสานงานกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ฝึกอบรม แรงจูงใจในการอบรม ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู ให้มีความรู้ทางครูก่อนทบทวนที่สอน และเร่งพัฒนาให้มีวุฒิทางครูภายในระยะ เวลาที่กำหนด
6. พัฒนาครูประจำการทั้งในด้านความรู้ ความมีคุณธรรม จริยธรรม อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เพื่อให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม

7. สร้างระบบและกลไกในการเลือกสรรบุคคลเข้าเรียนครู และสร้างแรงจูงใจให้คนที่มีสติปัญญาดี มีความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้ามาเรียนครู

8. ปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาครูมีความรู้ความสามารถในเชิงคิดวิเคราะห์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของครู

จากมาตรการ 8 ขีดดังกล่าว ถ้าจะพิจารณาสาระสำคัญของการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของต่างประเทศกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา จะเห็นว่าสอดคล้องกันทั้งนี้ เนื่องจากการกำหนดนโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษา ซึ่งปรากฏในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 อันได้มาจากสภาพปัจจุบันและปัญหาของสถานการณ์ บทบาทของวิชาชีพครูโดยเฉพาะการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายด้านการจัดการศึกษาของรัฐบาลทุกรัฐบาล ได้วางนโยบายและมาตรการไว้อย่างชัดเจน (วัตถุประสงค์นโยบายแผน 7)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นงานที่จะเกิดประโยชน์แก่ครูโดยตรง การดำเนินงานจะต้องสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู และผู้บริหารการศึกษาที่จะช่วยให้การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้ได้ผลดีกับครู (สุรชาติ เสนาจักร. 2527 : 48) อย่างไรก็ตาม การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู มีข้อควรคำนึงเกี่ยวกับขั้นตอน ระเบียบ และข้อบังคับที่จะออกมาใช้ในการควบคุมและการส่งเสริมวิชาชีพครู (นพคุณ เคนพรหม. 2524 : 26) → *ไว้ก่อน*

นกุล ตันริยง (2525 : 100 - 103) ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" ในปี 2525 พบว่าครูส่วนใหญ่เห็นว่า สถาบันวิชาชีพครูจะต้องมีการควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในด้านจรรยาบรรณ การประสานงาน การผลิต การใช้ครู ส่วนการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นว่า ควรกำหนดให้ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เช่นเดียวกับหน่วยส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ และให้ข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงการผลิตการใช้ครู และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้อง

บุญเหลือ พูลทอง (2525 : จ) ได้วิจัยเรื่อง "บทบาทครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมวิชาการ เพื่อออกใบอนุญาตวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู" ในปี 2525 พบว่า ในปัจจุบันวิชาชีพครูไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเท่าที่ควร จึงเห็นว่าควรยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น และควรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครูสภาควรมีการเผยแพร่ด้านประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม

สุรชาติ เสนาจักร (2527 : 102) ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู มีความคิดเห็นโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูและการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตลอดจนแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และจากรายงานการวิจัยของ นพคุณ เคนพรหม (2524 : 1) เรื่องทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู สรุปว่า ครูมีความเห็นด้วยกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยส่วนรวมทั้ง 7 มาตรการ ซึ่งเห็นด้วย 6 มาตรการ และไม่เห็นใจมาตรการด้านโครงสร้างการผลิตครู หลักสูตรและประสบการณ์วิชาชีพครู นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเรื่องลำดับความสำคัญ ได้แก่ การอบรมครูเป็นประธานและทั่วถึง มอบหมายงานให้ครูทำตามความถนัดและความสามารถ ผลผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน เห็นควรให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ปรับปรุงสถาบันผลิตครูให้ดีขึ้นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ การคัดนักเรียนฝึกหัดครู ควรพิจารณาทางวิชาการและความประพฤติที่เหมาะสม และให้กวัดกันการฝึกสอนให้มากขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

1. ทัศนะของครูกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพคุณ เคนพรหม (2524 : 66) ได้วิจัยทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าครูฝ่ายบริหารกับครูฝ่ายปฏิบัติการสอน มีทัศนะเห็นด้วยกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสุรชาติ เสนาจักร

(2527 : จ) ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู สรุปได้ว่า โดยส่วนรวมความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เห็นด้วยกับแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. วุฒิของครูกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู.

นพคุณ เคนพรหม (2524 : 67) วิจัยพบว่า คุณวุฒิของครูมีผลต่อความคิดเห็นต่อแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีความเห็นด้วยกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุรชาติ เสนาจักร (2527 : 111) ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า วุฒิทางการศึกษาครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามนี้เป็นผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรี (ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษา) และเป็นลักษณะประการหนึ่งที่ วิจิตร ศรีสอ้าน ได้สรุปว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2525 : 29) ประกอบกับในปัจจุบันนี้ ได้มีการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความรู้ จึงทำให้ครูมีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น โดยการให้ครูได้ลาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูต่าง ๆ การอบรมครูตามโครงการฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (กศ.บป) ของกรมการฝึกหัดครู และการที่ครูได้ศึกษาด้วยตนเองในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จึงทำให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากยิ่งขึ้น อันเป็นการยกระดับวิชาชีพด้วยเช่นกัน

3. อายุราชการของครูกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

นพคุณ เคนพรหม (2524 : 68) ได้วิจัยเกี่ยวกับทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า อายุราชการไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเช่นเดียวกับองค์กรทางวิชาชีพอื่น ๆ เช่น แพทย์ หนายความ และวิศวกร

เป็นต้น เพราะการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นงานที่เกิดประโยชน์ และเอื้อต่อการส่งเสริม และควบคุมและส่งเสริมมาตรฐาน คุณภาพ ประสิทธิภาพของครูโดยตรง อันเป็นการพัฒนาครูรอบ ทั้งกระบวนการนับตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาครู กระบวนการผลิตครู กระบวนการคัดสรร เข้าสู่อาชีพครูและกระบวนการพัฒนาครูประจำการ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวคือการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู โดยมีครูสภาเป็นหน่วยงานกลาง และเป็นศูนย์กลางการประสานงานพัฒนา วิชาชีพครู ดังนั้น ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครูจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูโดยตรง

สมมติฐานของการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ครูประถมศึกษา ครูมัธยมศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อ แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน
2. ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร กับครูที่ทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทาง การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช) ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรคือ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2,333 คน
2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งปฏิบัติการสอนอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,749 คน
3. บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ผู้บริหารในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 52 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการครู 3 กลุ่มดังกล่าวแล้ว โดยทำการสุ่มอย่างง่ายในแต่ละกลุ่มประชากร ดังนี้

1. ครูโรงเรียนประถมศึกษา ทำการสุ่มอย่างง่ายทุกโรงเรียน โดยเป็นครูฝ่ายบริหารโรงเรียนละ 1 คน และครูฝ่ายปฏิบัติการสอนโรงเรียนละ 2 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 444 คน

2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ทำการส่มอย่างง่ายทุกโรง โดยเป็นครูฝ่ายบริหาร

จำนวน 19 คนและครูฝ่ายปฏิบัติการสอน จำนวน 170 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 189 คน

3. บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่

3.1 ผู้บริหารในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ทำการส่มเจาะจง

จำนวน 13 คน

3.2 ผู้บริหารในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงาน

การประถมศึกษาอำเภอ ทำการส่มเจาะจง จำนวน 13 คน

3.3 ศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ทำการส่มอย่างง่าย จำนวน 13 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 672 คน

อนึ่ง จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงดังปรากฏในตาราง

แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

40

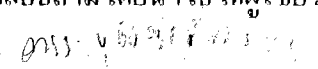
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จากเอกสาร แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) แผนพัฒนาครูสภา (พ.ศ. 2535 - 2539) จากรายงานการสัมมนาวิชาชีพครูของครูสภา ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2531 เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู บทความเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษา งานวิจัยของ นพคุณ เคนพรหม นกุล ตันริยงค์ พูลสุข ศรีบรรยงค์ และบุญเหลือ พูลทอง ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

- 2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการเขียนแบบสอบถาม จากตำราและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้รู้
- 2.2 รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
- 2.3 สอบถามจากผู้รู้ และเจ้าหน้าที่กองมาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว และดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
- 2.4 เขียนแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แล้วให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริณิธานิพนธ์ ช่วยตรวจปรับปรุงแก้ไข
- 2.5 ทดลองความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจแก้ไข (ส่งขานามผู้เชี่ยวชาญปรากฏในภาคผนวก) →

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try - out) กับคณะครูอำเภอบางพลี จำนวน 100 คน ซึ่งมีใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.7 ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alfa Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 99.69

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจาก คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มศว ประธานมิตร ขอความร่วมมือถึงผู้บริหารทุกโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถาม พร้อมหนังสือส่งไปทางไปรษณีย์และปิดแสตมป์ และให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ และอีกวิธีหนึ่งคือ ผู้วิจัยได้ออกไปแจกแบบสอบถาม และเก็บคืนด้วยตนเอง (ปรากฏตามตารางในภาคผนวก)

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

คัดเลือกเอาเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ใช้ได้มาตรวจสอบนับคะแนนเฉพาะตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

4.2 หาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 และคะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละมาตรการ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของข้อใด หรือมาตรการใดสูง แสดงว่าครูมีความเห็นด้วย ถ้าข้อใดหรือมาตรการใดต่ำ แสดงว่าครูไม่เห็นด้วย การแปลความหมาย คะแนนเฉลี่ยแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ เบส (Best. 1969 : 189) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายความว่า	ไม่แน่ใจ
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.3 ทาค่า F - test เพื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของกลุ่ม

ตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ครูประถมศึกษา ครูมัธยมศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

4.4 ทาค่า t - test เพื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

โดยแยกตามตัวแปรที่ต้องศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่สังกัด อายุราชการ และเพศ การคำนวณค่าคะแนนทั้งหมดใช้เครื่องสมองกล (computer) ระบบ SPSS^x (Statistical Package for the Social Science Version $\bar{X}$)

5. สถิติในการวิเคราะห์

5.1 การหาความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ใช้สูตร

$$r - \text{Coefficient}$$

5.2 การศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในความมุ่งหมาย

ข้อที่ 1 ใช้ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.3 การทดสอบสมมติฐานความมุ่งหมายข้อที่ 2 ใช้สูตร

t-test และ F - test

อนึ่ง ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณโดยใช้เครื่องสมองกล ในระบบ SPSS^x

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
df	แทน	Degree of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและค่ารวมของแต่ละมาตรการ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสังกัด ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ

45511
วิภากรวิทย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ระดับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 1 ถึง 8

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จําแนกตามสังกัด

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ. N = 423		ครูกรมสามัญศึกษา N = 188		บุคลากรทางการศึกษา N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1 ครูสภาควรเป็นผู้รับรองวิชาชีพครู ในการสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.76	0.54	4.50	0.50	4.41	0.50
2 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการ ตรวจสอบ ประเมินเพื่อรับรอง หลักสูตรวิชาชีพครูระดับต่าง ๆ ใน สถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.43	0.59	4.46	0.51	4.14	0.50
3 ครูสภาควรเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติ ของผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู	4.13	0.71	4.39	0.50	4.10	0.31
4 ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้ แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพครู	4.71	0.56	4.43	0.50	4.23	0.43

ตาราง 1 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ. N = 423		ครูกรมสามัญศึกษา N = 188		บุคลากรทางการศึกษา N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
5 ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู	4.42	0.39	4.41	0.49	4.10	0.31
6 ครูสภาควรมีอำนาจออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	4.27	0.58	4.09	0.31	4.08	0.35
7 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การเทียบปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	4.27	0.58	4.12	0.34	4.15	0.37
8 ครูสภาควรมีหน้าที่ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพครู	4.32	0.61	4.11	0.35	4.15	0.43
9 ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู	4.52	0.39	4.75	0.48	4.10	0.31

ตาราง 1 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ.		ครูกรมสามัญศึกษา		บุคลากรทางการศึกษา	
	N = 423		N = 188		N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
10 ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุมและ สอดส่องจรรยาบรรณและวินัย ของครู	4.58	0.61	4.54	0.53	4.05	0.39
11 ครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับและ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู	4.39	0.61	4.73	0.50	4.10	0.31
รวม	4.44	0.36	4.41	0.20	4.18	0.10

จากตาราง 1 พบว่า ครูทุกสังกัดมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุม ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความเห็นของครูแต่ละสังกัดเป็นรายข้อ พบว่า

ครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9)

และครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุม และสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู (ข้อ 10)

ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความเห็นในระดับเห็นด้วย

ครูในสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่องครูสภาควรเป็นผู้รับรองวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9) ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู (ข้อ 10) และครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

บุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูทุกข้อ ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา
ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จ้าแนกตามสังกัด

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ. N = 423		ครูกรมสามัญศึกษา N = 188		บุคลากรทางการศึกษา N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12 ครูสภาคควรมีหน้าที่ในการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู	4.81	0.51	4.56	0.51	4.72	0.56
13 ครูสภาคควรส่งเสริมให้ครูได้รับ สวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร	4.59	0.58	4.56	0.52	4.67	0.48
14 ครูสภาคควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์ สิทธิของครูภายในขอบเขตของ กฎหมาย	4.42	0.61	4.23	0.47	4.62	0.49
15 ครูสภาคควรส่งเสริมให้มีการยก มาตรฐานวิชาชีพครู และรักษา มาตรฐานวิชาชีพครู	4.29	0.56	4.09	0.29	4.46	0.51
16 ครูสภาคควรส่งเสริมด้านวิชาการ สำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู	4.23	0.56	4.01	0.23	4.15	0.49
17 ครูสภาคควรจัดให้มีการประสาน งานเพื่อการยกย่องผู้ประกอบ วิชาชีพครู	4.32	0.68	4.32	0.54	4.10	0.38

ตาราง 2 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ.		ครูกรมสามัญศึกษา		บุคลากรทางการศึกษา	
	N = 423		N = 188		N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
18 ครูสภาควรวัดให้ระบบ และเป็นศูนย์ข้อมูลพื้นฐานของวิชาชีพครู	4.28	0.70	4.37	0.60	4.08	0.53
19 ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานงานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	3.98	0.80	3.76	0.65	4.15	0.43
20 ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพในการทำงาน	4.31	0.72	4.68	0.57	4.18	0.45
21 ครูสภาควรพัฒนาโครงสร้าง และระบบบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู	4.47	0.70	4.40	0.58	4.03	0.28
22 ครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ครูและวิชาชีพครู	4.53	0.61	4.17	0.39	4.18	0.51

ตาราง 2 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครู สปจ.		ครูกรมสามัญศึกษา		บุคลากรทางการศึกษา	
	N = 423		N = 188		N = 39	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
23 ครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชาชีพอบรมและพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา	4.40	0.64	3.82	0.68	4.05	0.46
รวม	4.39	0.35	4.25	0.12	4.28	0.12

จากตาราง 2 พบว่า ครูทุกสังกัดมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูแต่ละสังกัดเป็นรายข้อ พบว่า

ครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) และครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ครู และวิชาชีพครู (ข้อ 22) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ครูสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) และครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้มีคุณธรรม คุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน (ข้อ 20) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

บุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) และครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์สิทธิของครูภายในขอบเขตของกฎหมาย (ข้อ 14) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและบุคลากรทำหน้าที่
ฝ่ายบริหาร และครูฝ่ายปฏิบัติการสอนที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
ด้าน การควบคุม จาแนกตามตำแหน่ง

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครูและบุคลากรทำหน้าที่ ฝ่ายบริหาร N = 186		ครูทำหน้าที่ฝ่าย ปฏิบัติการสอน N = 464	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1 ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครู ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.59	.504	4.69	.55
2 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับ ต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.51	.512	4.41	.58
3 ครูสภาควรเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะ ประกอบวิชาชีพครู	4.21	.520	4.19	.65
4 ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคล ซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชา ชีพครู	4.61	.501	4.60	.58
5 ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพครู	4.45	.510	4.38	.572
6 ครูสภาควรมีอำนาจออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	4.29	.476	4.18	.52

ตาราง 3 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครูและบุคลากรทำหน้าที่ ฝ่ายบริหาร N = 186		ครูทำหน้าที่ฝ่าย ปฏิบัติการสอน N = 464	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	4.25	.471	4.21	.52
8 ครูสภาควรมีหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการ ประกอบวิชาชีพครู	4.30	.503	4.23	.56
9 ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และ คำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่น ในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของ วิชาชีพครู	4.47	.522	4.61	.58
10 ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุม และสอดส่อง จรรยาบรรณ และวินัยของครู	4.43	.538	4.57	.60
11 ครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับ และกำหนด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ครู	4.37	.537	4.51	6.61
รวม	4.41	.223	4.42	.35

จากตาราง 3 พบว่า ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมในระดับเห็นด้วยเมื่อวิเคราะห์ความเห็นของครูทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนพบว่า

ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร มีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบประเมิน เพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 2) ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9) ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุม และสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู (ข้อ 10) และครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับ และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา
ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จาแนกตามตำแหน่ง

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร		ครูทำหน้าที่ฝ่าย ปฏิบัติการสอน	
	N = 186		N = 464	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12 ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพ ของครู	4.76	.454	4.73	.542
13 ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการ ต่าง ๆ ตามสมควร	4.66	.486	4.56	.585
14 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์สิทธิของครู ภายในขอบเขตของกฎหมาย	4.52	.543	4.42	.578
15 ครูสภาควรส่งเสริมให้มีการยกมาตรฐาน วิชาชีพครู และรักษามาตรฐานวิชาชีพครู	4.39	.512	4.18	.491
16 ครูสภาควรส่งเสริมด้านวิชาการสำหรับ การพัฒนาวิชาชีพครู	4.28	.485	4.11	.485
17 ครูสภาควรจัดให้มีการประสานงานเพื่อ การยกย่องผู้ประกอบวิชาชีพครู	4.44	.580	4.27	.648
18 ครูสภาควรจัดให้มีระบบ และเป็นศูนย์ข้อมูล พื้นฐานของวิชาชีพครู	4.25	.575	4.31	.698

ตาราง 4 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร		ครูทำหน้าที่ฝ่าย ปฏิบัติการสอน	
	N = 186		N = 464	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19 ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานงานระหว่าง องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.12	.695	3.85	.752
20 ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครู ให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพ ในการทำงาน	4.41	.535	4.41	.744
21 ครูสภาควรพัฒนาโครงสร้าง และระบบ บริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู	4.36	.524	4.45	.700
22 ครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ครู และวิชาชีพครู	4.41	.546	4.40	.587
23 ครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชา ฝึกอบรม และพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา	4.33	.603	4.16	.720
รวม	4.41	.192	.431	.325

จากตาราง 4 พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความเห็นของครูทั้งสองตำแหน่งพบว่า

ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) และครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์สิทธิของครูภายในขอบเขตของกฎหมาย (ข้อ 14) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา
ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จาแนกตามอายุราชการ

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี N = 193		อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า N = 457	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1 ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครู ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.45	.602	4.76	.491
2 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับ ต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.17	.527	4.56	.540
3 ครูสภาควรเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะ ประกอบวิชาชีพครู	3.90	.663	4.33	.595
4 ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคล ซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ครู	4.35	.588	4.70	.507
5 ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพครู	4.08	.449	4.53	.542
6 ครูสภาควรมีอำนาจออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	4.04	.482	4.27	.507

ตาราง 5 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี N = 193		อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า N = 457	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	4.09	.485	4.27	.515
8 ครูสภาควรมีหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการ ประกอบวิชาชีพครู	4.19	.586	4.27	.531
9 ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และ คำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษา อื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของ วิชาชีพครู	4.60	.630	4.56	.543
10 ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุม และสอดส่อง จรรยาบรรณ และวินัยของครู	4.65	.595	4.49	.578
11 ครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับ และกำหนด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ครู	4.55	.628	4.44	.570
รวม	4.28	.358	4.42	.277

จากตาราง 5 พบว่า ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการแตกต่างกันทั้งสองกลุ่มเป็นรายข้อพบว่า

ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9) ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู (ข้อ 10) และครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับ และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ประเมิน เพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 2) ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 5) ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา
ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จาแนกตามอายุราชการ

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี N = 193		อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า N = 457	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12 ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู	4.50	.605	4.83	.441
13 ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับ สวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร	4.35	.586	4.68	.517
14 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์ สิทธิของครูภายในขอบเขตของ กฎหมาย	4.23	.552	4.43	.517
15 ครูสภาควรส่งเสริมให้มีการยก มาตรฐานวิชาชีพครู และรักษา มาตรฐานวิชาชีพครู	4.09	.463	4.29	.513
16 ครูสภาควรส่งเสริมด้านวิชาการ สำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู	4.10	.524	4.18	.474
17 ครูสภาควรจัดให้มีการประสาน งานเพื่อการยกย่องผู้ประกอบ วิชาชีพครู	4.10	.603	4.39	.623

ตาราง 6 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี N = 193		อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า N = 457	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
18 ครูสภาควรจัดให้มีระบบ และเป็น ศูนย์ข้อมูลพื้นฐานของวิชาชีพครู	4.34	.763	4.27	.619
19 ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานงาน ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ทั้งใน ประเทศ และต่างประเทศ	3.96	.649	3.90	.784
20 ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครู ให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพ ในการทำงาน	4.39	.771	4.41	.654
21 ครูสภาควรพัฒนาโครงสร้างและระบบ บริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู	4.61	.676	4.34	.630
22 ครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ครู และวิชาชีพครู	4.33	.590	4.43	.567

ตาราง 6 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี N = 193		อายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า N = 457	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
23 ครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชา ฝึกอบรม และ พัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา	3.86	.781	4.35	.594
รวม	4.24	.352	4.38	.259

จากตาราง 6 พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม ในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่าแล้ว พบว่า

ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) และครูสภาควรพัฒนาโครงสร้าง และระบบบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู (ข้อ 21) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมีอายุราชการ 10 ปีหรือมากกว่า ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา
ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จำนวนตามเพศ

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	เพศชาย N = 298		เพศหญิง N = 352	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1 ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครู ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.65	.568	4.67	.526
2 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับ ต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	4.43	.595	4.44	.536
3 ครูสภาควรเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะ ประกอบวิชาชีพครู	4.07	.702	4.31	.571
4 ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคล ซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ครู	4.58	.587	4.61	.527
5 ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพครู	4.30	.561	4.47	.539
6 ครูสภาควรมีอำนาจออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	4.17	.547	4.23	.470

ตาราง 7 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	เพศชาย N = 298		เพศหญิง N = 352	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	4.18	.532	4.25	.492
8 ครูสภาควรมีหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการ ประกอบวิชาชีพครู	4.28	.604	4.21	.484
9 ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษา และ คำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษา อื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของ วิชาชีพครู	4.45	.603	4.67	.522
10 ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุม และสอดส่อง จรรยาบรรณ และวินัยของครู	4.47	.626	4.58	.549
11 ครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับ และกำหนด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ครู	4.34	.612	4.57	.549
รวม	4.36	.352	4.46	.267

จากตาราง 7 พบว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาชายและครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง ต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุมในระดับเห็นด้วย เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศเป็นรายข้อ พบว่า

ครูและบุคลากรทางการศึกษาชายต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครู ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) และครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู (ข้อ 1) ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ และสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู (ข้อ 4) ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู (ข้อ 9) ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู (ข้อ 10) และครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู (ข้อ 11) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จำแนกตามเพศ

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	เพศชาย N = 298		เพศหญิง N = 352	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12 ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู	4.73	.551	4.73	.490
13 ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร	4.54	.591	4.62	.529
14 ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์สิทธิของครูภายในขอบเขตของกฎหมาย	4.36	.617	4.38	.536
15 ครูสภาควรส่งเสริมให้มีการยกมาตรฐานวิชาชีพครู และรักษามาตรฐานวิชาชีพครู	4.26	.557	4.21	.460
16 ครูสภาควรส่งเสริมด้านวิชาการสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู	4.21	.556	4.11	.424
17 ครูสภาควรจัดให้มีการประสานงานเพื่อการยกย่องผู้ประกอบวิชาชีพครู	4.31	.658	4.29	.607
18 ครูสภาควรจัดให้มีระบบ และเป็นศูนย์ข้อมูลพื้นฐานของวิชาชีพครู	4.22	.625	4.35	.643

ตาราง 8 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	เพศชาย N = 298		เพศหญิง N = 352	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19 ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานงานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	4.10	.726	3.76	.729
20 ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพในการทำงาน	4.24	.679	4.55	.669
21 ครูสภาควรพัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู	4.66	.615	4.38	.687
22 ครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ครูและวิชาชีพครู	4.49	.608	4.36	.544
23 ครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชา ฝึกอบรม และพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทยเช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา	4.20	0.69	4.64	0.51
รวม	4.34	.347	4.33	.245

จากตาราง 8 ครูและบุคลากรทางการศึกษาชายและครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง
มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการส่งเสริมระดับเห็นด้วย เมื่อ
วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศ พบว่า

ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาชายต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริม
มาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้
ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับ
สวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร (ข้อ 13) และครูสภาควรพัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารที่
เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู (ข้อ 21) ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงต่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมมาตรฐาน
วิชาชีพครูในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในเรื่อง ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ
คุณภาพและประสิทธิภาพของครู (ข้อ 12) ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตาม
สมควร (ข้อ 13) ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูให้มีคุณธรรม คุณภาพ และ
ประสิทธิภาพในการทำงาน (ข้อ 20) และครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชาชีพอบรมและพัฒนาวิชาชีพ
ครูแห่งประเทศไทยเช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา (ข้อ 23) ส่วนในเรื่องอื่น มีความคิดเห็นใน
ระดับเห็นด้วย

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสังกัด ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.48	1.24	12.94**
ภายในกลุ่ม	647	62.09	0.10	
รวม	649	64.58		

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัดกรมสามัญศึกษาและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อทราบความแตกต่างของความคิดเห็นของครู จำแนกตามสังกัดเป็นรายคู่ว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัด
กรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
ด้านการควบคุม โดยจำแนกตามสังกัด เป็นรายคู่

		ครูสังกัด สปจ.	ครูสังกัดกรม สามัญศึกษา	บุคลากรทาง การศึกษา
	$\bar{X}$	4.44	4.41	4.18
ครูสังกัด สปจ.	4.44	-	0.03	0.26*
ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา	4.41		-	0.23*
บุคลากรทางการศึกษา	4.18			-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและครูสังกัด
กรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม
แตกต่างไปจากบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ย
ในกลุ่มของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและครูสังกัดกรมสามัญศึกษา
มีค่ามากกว่ากลุ่มบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กับครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.57	1.28	15.30**
ภายในกลุ่ม	647	54.32	0.08	
รวม	649	56.88		

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูสังกัด
กรมสามัญศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อทราบความแตกต่างความคิดเห็นของครูที่จำแนกตามสังกัดเป็นรายคู่ ว่ากลุ่ม
ตัวอย่างคู่ใดที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการของนิวแมน-คูลส์
ปรากฏตามตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม โดยจำแนกตามสังกัด เป็นรายคู่

สังกัด	$\bar{X}$	ครูสังกัด สปจ.	ครูสังกัดกรม สามัญศึกษา	บุคลากรทาง การศึกษา
		4.39	4.25	4.28
ครูสังกัด สปจ.	4.39	-	0.14*	0.11*
ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา	4.25		-	0.03
บุคลากรทางการศึกษา	4.28			-

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด มีความคิดเห็นต่อ
แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการส่งเสริมแตกต่างไปจากครูสังกัดสามัญศึกษา
และบุคลากรทางการศึกษาที่ระดับ .05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มของครูสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด มีค่ามากกว่ากลุ่มครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กับบุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม จานแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		N	$\bar{X}$	S.D.	t
ตำแหน่ง	ครูและบุคลากร				
	ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร	186	4.4101	.223	-0.30
	ครูทำหน้าที่ฝ่าย				
	ปฏิบัติการสอน	464	4.4169	.346	
อายุราชการ	10 ปีหรือมากกว่า	457	4.471	.277	-6.57**
	ต่ำกว่า 10 ปี	193	4.282	.358	
เพศ	ชาย	298	4.361	.357	-3.97**
	หญิง	352	4.461	.267	

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม โดยจำแนกตามสถานภาพมีข้อค้นพบ ดังนี้

1. ครู และบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหารกับครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ครูและบุคลากรที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า กับครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า มีความคิดเห็นด้วยสูงกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาชายกับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง มีความคิดเห็นด้วยสูงกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม จําแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		N	$\bar{X}$	S.D.	t
ตำแหน่ง	ครูและบุคลากรทำ				
	หน้าที่ฝ่ายบริหาร	186	4.41	0.192	4.59**
	ครูทำหน้าที่ฝ่าย				
	ปฏิบัติการสอน	464	4.31	0.325	
อายุราชการ	10 ปีหรือมากกว่า	457	4.381	.259	-4.93**
	ต่ำกว่า 10 ปี	193	4.242	.352	
เพศ	ชาย	298	4.349	.347	0.74
	หญิง	352	4.331	.245	

**แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม โดยจําแนกตามสถานภาพ มีข้อค้นพบ ดังนี้

1. ครูในตำแหน่งผู้บริหารกับครูในตำแหน่งผู้สอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายผู้บริหารมีความคิดเห็นด้วยสูงกว่าครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน

2. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า กับครูที่มีอายุราชการทางการศึกษาน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า มีความคิดเห็นด้วยสูงกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการน้อยกว่า 10 ปี

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาชายกับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 444 คน ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 189 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 39 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 672 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู
- ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านการเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวเลือก มีจำนวน 23 ข้อแบบสอบถามที่ส่งไป 672 ฉบับ ได้รับคืน 650 ฉบับ และเป็นแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนและสมบูรณ์ 650 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.8

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาสิ่งต่อไปนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นว่าครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของตอนที่ 2 และตอนที่ 3 โดยแยกเป็นพวกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา คือ ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ แล้วใช้ F - test (ANOVA) แบบ One - way analysis of Variance หรือการวิเคราะห์แบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ตามสมมติฐานข้อ 1 และใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามสมมติฐานข้อที่ 2 - 4

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ครูในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูในสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริม ในระดับเห็นด้วย
2. ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า และครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาชายและครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย
5. ครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูในสังกัดกรมสามัญศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด มีความเห็นด้วยสูงกว่าครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

6. ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอนใน จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการส่งเสริม ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหารและครูทำหน้าที่ ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี และครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี มีความเห็นด้วยสูงกว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

8. ครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย กับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง มีความ คิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าครูและบุคลากร ทางการศึกษาชาย ส่วนในด้านการส่งเสริม ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งสองเพศ มีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัด สมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู มีประเด็นสำคัญ ๗ ที่ควรนำมา อภิปรายดังต่อไปนี้

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามสังกัด ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และ เพศ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้าน การส่งเสริมในระดับเห็นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษามีวุฒิทาง การศึกษา ระดับปริญญาตรี หรือมากกว่า (สำนักงานครุสภา. 2529 : 66 - 68)

มีประสบการณ์ในการทำงาน และมีความตระหนักว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นอาชีพที่มีศักดิ์ศรี และมีเกียรติ เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ เช่น แพทย์ วิศวกร และสถาปนิก เป็นต้น และยังได้รับการยกย่องว่าเป็นบุชนียบุคคลอีกด้วย (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. 2532 : 9 - 16) ดังนั้น จึงทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับเห็นด้วย

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสังกัด ตำแหน่งหน้าที่ อายุราชการ และเพศ อภิปรายได้ดังนี้

2.1 ครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ครูในสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด มีความเห็นด้วยสูงกว่าครูในสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่ และยังได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้เข้ารับการอบรม เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์สูงขึ้น ส่วนครูในสังกัดกรมสามัญศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวนน้อยกว่าครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดให้เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ ความชำนาญก็น้อยกว่า จึงทำให้แนวคิดของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด กรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกันไป

2.2 ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหารกับครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร มีวุฒิภาวะ มีความรู้ มีประสบการณ์ และมีอายุมากกว่าครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน นอกจากนี้ ยังเป็นผู้กำหนดนโยบายและปฏิบัติงานโดยอิสระแบบ กฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด ส่วนครูทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ทำหน้าที่การสอน ลักษณะงานที่แตกต่างกัน ทำให้ครูและบุคลากรทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร

และครูทำหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการสอน มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกัน

2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือ มากกว่า กับครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยสูงกว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีอายุราชการ 10 ปี หรือมากกว่าสามารถเข้าใจและมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของอาชีพครูได้มากกว่าและลึกซึ้งกว่า มีประสบการณ์สูงกว่า ได้ผ่านการฝึกฝน การอบรม และจะเป็นผู้ที่ยึดกฎและระเบียบวินัย มีความนึกคิดและสามารถเปรียบเทียบสถานภาพของครู กับวิชาชีพอื่น เช่น แพทย์ วิศวกร และทนายความ และเห็นถึงความตกต่ำของวิชาชีพครู ได้มากกว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี (สำเร็จ นิลประดิษฐ์. 2535 : 12) ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพคุณ เคนพรหม (2524 : 75 - 76) ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ครูต้องดิ้นรนเพื่อฐานะของตนเอง จึงอาจทำให้มีผลกระทบต่อการทำงานและคุณธรรมของครูก็พลอยเสื่อมลงไปด้วย ทำให้อุดมการณ์แห่งความเป็นครูลดลง ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้หาแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้จัดให้มีการฝึกฝนอบรมครูด้านคุณธรรมและจริยธรรม หรือที่เรียกว่า คุรุมาตรฐาน และมีการยกย่องเชิดชูครูที่ปฏิบัติงานดีเด่น โดยการให้รางวัล และประกาศเกียรติคุณในโอกาสวันสำคัญ เช่น วันครู เป็นต้น

2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย กับครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงมีความเห็นด้วยสูงกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิงมีลักษณะยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นกุลสตรี สุภาพ อ่อนโยน มีระเบียบวินัย ครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง จะควบคุมอารมณ์ และแสดงออกทางความคิดในด้านการควบคุมที่สูงกว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย และโดยธรรมชาติครูชายย่อมมีความพร้อมที่จะ

เปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ได้เร็วกว่า จากลักษณะดังกล่าวแล้ว จึงทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาหญิง และครูและบุคลากรทางการศึกษาชาย มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูเป็นรายข้อ ข้อเสนอแนะความคิดเห็นจากผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

1.1 จากผลการวิจัยที่ว่า ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครู และเป็นผู้ออกใบอนุญาตแก่บุคคลซึ่งมีสิทธิ์และสมัครเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูได้นั้น กระทรวงศึกษาธิการควรแก้ไขพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 6 พ.ศ. 2533) เพื่อให้ครูสภามีอำนาจหน้าที่ในการรับรองหลักสูตรของสถาบันผลิตครู และประสานกับหน่วยผลิต หน่วยใช้ และหน่วยควบคุมมาตรฐานครู เพื่อให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยเร็ว รวมทั้งครูสภาควรจะต้องมีการวางแผน ดำเนินการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูด้วย

1.2 กระทรวงศึกษาธิการ ควรประสานกับสถาบันผลิตครู หน่วยงานใช้ครูและหน่วยควบคุมมาตรฐานครู (ก.ค.) ในการส่งเสริมพัฒนาครูประจำการและประชากรสำคัญควรเร่งดำเนินการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยอมรับและนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการผลิตครูและการพัฒนาครู

1.3 กระทรวงศึกษาธิการและครูสภา ควรส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาครู ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการหาแนวทางหรือมาตรการในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

2.1 ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู และครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร กระทรวงศึกษาธิการควรเร่งรัดให้ครูสภาได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาครูได้อย่างเต็มที่มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวนี้ กระทรวงศึกษาธิการควรจะสนับสนุนทางด้านบุคลากรและงบประมาณ เพื่อให้ครูสภาสามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.1.1 ครูสภาควรกำหนดอำนาจ หน้าที่ในการพิทักษ์สิทธิครู เพื่อให้ครูได้รับความคุ้มครอง ในด้านการประกอบอาชีพครู การพิทักษ์สิทธิของครูในด้านต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาชีพชั้นสูงแล้ว วิชาชีพครูยังไม่ได้รับความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเท่าที่ควร

2.1.2 ครูสภาควรมีการประสานเพื่อยกย่องผู้ประกอบอาชีพครู ครูสภาควรยกย่องมาตรฐานหรือครูดีเด่นในระดับต่าง ๆ โดยให้ได้รับสิทธิพิเศษหรือได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น ครูดีเด่น หรือครูตัวอย่าง กระทรวงศึกษาธิการ ควรจะให้เลื่อนระดับ ตำแหน่ง และเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ

2.1.3 ครูสภาควรปรับปรุงระบบทะเบียน ประวัติครู ข้อมูลพื้นฐาน สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูให้เป็นระบบ หมดหมั่มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบสารสนเทศทางการศึกษาที่เกี่ยวกับครู

2.1.4 ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูในและต่างประเทศ ครูสภาควรส่งเสริมศูนย์ สมาคม ชมรมที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูและสนับสนุน ด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมกับการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

2.1.5 ครูสภาควรเร่งดำเนินการออกกฎหมาย จัดตั้งสถาบันวิชาการ ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพครูแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา โดยเร็ว และเร่งดำเนินการให้สำเร็จ เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จึงควรได้มีการศึกษาในเรื่องเดียวกันอีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ และการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ จึงควรขยายการวิจัยโดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดอื่น เช่น ครูสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ครูโรงเรียนเอกชน หรือครูสังกัดกรมอื่น ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ และควรวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การหารูปแบบหรือแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู หรือวิจัยเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หรือขยายขอบเขตการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู แนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู หรือการฝึกอบรมครูประจำการซึ่งเป็นการส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูเช่นเดียวกัน

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

การฝึกหัดครู, กรม. "สถาบันการผลิตครู," วิทยาสาร 5. 23 - 25 มกราคม 2525.

_____. สรุปผลการประชุมปฏิบัติการของผู้อำนวยการสหวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2529. อัดสำเนา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานผลวิจัยฉบับสมบูรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา ตามข้อเสนอของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2520.

_____. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องสถานการณ์และมาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาสถาบันผู้แทนราษฎร, 2534

_____. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2535). กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2535.

_____. รายงานการสัมมนาเรื่องแนวโน้มของการฝึกหัดครู. ม.ป.ท., 2520.

คุรุสภา สำนักงานเลขาธิการ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู. รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู. 62 หน้า. วันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล กรุงเทพฯ เอกสารไร้เนียว.

_____. "สนทนาเรื่อง ผลสรุปการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู," ข่าวคุรุสภา. 6 : 14 - 16 ; กันยายน 2523.

_____. เอกสารประกอบการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู. ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล กรุงเทพฯ วันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523.

จำลอง ทองดี. "ความสำคัญของการออกใบอนุญาตวิชาชีพครู," บทความทางวิชาการสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุทธิดการพิมพ์, 2525.

จำลอง เวศอุไร. คำอภิปรายเรื่อง ปัญหาความจำเป็นและแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู. คุรุสภาผู้จัดการอภิปราย ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล กรุงเทพฯ 16 มกราคม 2523 เวลา 13.30 - 15.30 น.

จรรยา มลิษฐ์. คำอภิปรายในการสัมมนาเรื่อง มาตรฐานวิชาชีพครู วันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523. ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล กรุงเทพฯ เอกสารไร้เนียว.

จรรยา มิสินทร์. "เรื่องจ้าง (ทางตันหรือทางสะดวก)," ใน เอกสารประกอบการสัมมนา

มาตรฐานวิชาชีพครู. หน้า 2. ชุดที่ 10. กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523.

เจสสิยา บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2520.

นกุล ตันริยงค์. ความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับ

มาตรฐานวิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2525. อัดสำเนา.

บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู ฝ่ายโครงการ. ลักษณะของครูที่สังคมต้องการ.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามมิตร, 2518.

บุญเหลือ พูลทอง. บทบาทของคุรุสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อออกไปอนุญาต

ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

"แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520," ราชกิจจานุเบกษา. 94 : 344 - 356;

12 เมษายน 2520.

เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. "มาตรฐานวิชาชีพครู," ข่าวคุรุสภา. 15 - 17;

7 พฤษภาคม 2524.

วิจิตร ศรีสอาน. คำอภิปรายปัญหา ความจำเป็นและแนวทางในการยกระดับมาตรฐาน

วิชาชีพครู. คุรุสภาผู้จัดการอภิปราย ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล กรุงเทพฯ

16 กรกฎาคม 2523. เวลา 13.30 - 15.30 น.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

รายงานผลการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : เอราวัฒนาการพิมพ์

2519.

สมคิด ศิลป์ประกอบ. สถานภาพแห่งวิชาชีพครู. ม.ป.ท. 2529. อัดสำเนา.

ลีปนันทน์ เกตุทัต. คำกล่าวเปิดการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู. ณ โรงแรมไทยไฮเต็ล,

กรุงเทพฯ 16 กรกฎาคม 2523. เวลา 8.00 - 8.30 น.

สำเร็จ นิลประคิษฐ์. "คุรุสภา : สถาบันวิชาชีพครู ???." สยามรัฐ. ประจำเดือน

พฤษภาคม - มิถุนายน 2535

ลีปนันท เกตุทัต. คำบรรยายเรื่อง "ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการรียกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู".

กรุงเทพฯ 16 กรกฎาคม 2523. เวลา 8.00 - 8.30 น.

สุรชาติ เสนาจักร. ความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1

ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

อุทุมพร จิราวัฒน์. "มาตรฐานวิชาชีพครู U.S.A," วิทยจารย์. 1 : 56 - 75;

มกราคม - มิถุนายน 2522.

Clark, Robert L. "The Roles and Positions NEA and of the AFT in Collective Negotiations : Opinions of Teacher and School Administration of Five Selected School Districts in Illinois," Review of Education Research. V. 37. No 1 - 5. 1967.

Hoyle, Eric. The Role of the Teacher. London : Routledge and Kegan Paul Ltd., 1969.

Kobayashi, Tetsuya. Society Schools and Progress in Japan. London : Pergamon Press Ltd., 1976.

Marks, James R. Sir and others. Handbook of Educational Supervision: A Guide for the Practitioner. 2nd ed., Boston, Allyn and Bacon Inc., 1979.

Stinnett. T.M. Professional Problems. 3rd ed. New York : The Macmillan Company, 1970.

Wong, Francis. Teacher Education in ASEAN. Singapore, Hoong Fatt Press, 1976.

ภาคผนวก

ที่ ทม. 1007/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นายบุญเลิศ เทพแก้ว

เป็นนิสิตระดับปริญญาเอก สาขา.....

ปริญญาโท วิชาเอก การบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำปริญญา

นิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อ

แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ทั้งนี้ อยู่ในความควบคุมดูแล ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัญญา ตียะสุวรรณ ประธาน

รองศาสตราจารย์ ดร.ประชม รอดประเสริฐ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา และบุคลากรสังกัดสำนักงาน

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2534 เพื่อเป็น

ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้และ

ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน

เนื่องจาก นายบุญเลิศ เทพแก้ว ตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาแล้วเห็นว่า งานวิจัยเรื่องดังกล่าว สามารถใช้เป็นแนวทางในการควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูของกระทรวงศึกษาธิการต่อไป โปรดอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยตามสมควรด้วย

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภิชัย กูลชา)

ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด รักษาการแทน

ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทั่วไป

โทร. 3954949

ที่

สำนักงานศึกษาธิการอำเภอบางพลี

กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน

ด้วยข้าพเจ้าเป็นนิสิต ระดับปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ผลการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาโดยตรงแล้ว ยังจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของครูและบุคลากรของครูสภา ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด เมื่อท่านตอบเสร็จแล้ว กรุณาส่งคืนสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ของท่านด้วย

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญเลิศ เทพแก้ว)

ศึกษาธิการอำเภอบางพลี

สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ

โทร. 316 - 8160

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ
ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

โปรดเติมข้อความ หรือเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ตามความเป็นจริง

1. หน่วยงานทางการศึกษาของท่านสังกัด

1. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. กรมสามัญศึกษา

2. ตำแหน่งหน้าที่

1. ครูฝ่ายบริหาร
2. ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน

3. เพศ

1. ชาย
2. หญิง

4. อายุราชการ (นับติดต่อกันไม่ขาดช่วง)

1. ต่ำกว่า 10 ปี
2. 10 ปี หรือมากกว่า

5. วุฒิ

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความของแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นแต่ละข้อในระดับใด ขอได้โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของข้อความแต่ละข้อ ซึ่งแต่ละช่องมีเกณฑ์สำหรับการพิจารณาดังนี้

- 5 หมายความว่า ท่านมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายความว่า ท่านมีความเห็นด้วย
- 3 หมายความว่า ท่านมีความเห็นปานกลาง
- 2 หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วย
- 1 หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ครูสภาควรเป็นผู้รับรองหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	..	..	..	..	..
2	ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรวิชาชีพครูระดับต่าง ๆ ในสถาบันการผลิตหรือเตรียมครู	..	..	..	..	..
3	ครูสภาควรเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
4	ครูสภาควรเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
5	ครูสภาควรเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
6	ครูสภาควรมีอำนาจออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
7	ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
8	ครูสภาควรมีหน้าที่ออกข้อบังคับ วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
9	ครูสภาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอื่นในการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
10	ครูสภาควรมีหน้าที่ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
11	ครูสภาควรเป็นผู้ออกข้อบังคับและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู	..	..	..	..	..

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความของแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นแต่ละข้อในระดับใด ขอได้โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือของข้อความแต่ละข้อ ซึ่งแต่ละช่องมีเกณฑ์สำหรับการพิจารณาดังนี้

- 5 หมายความว่า ท่านมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 หมายความว่า ท่านมีความเห็นด้วย
- 3 หมายความว่า ท่านมีความเห็นปานกลาง
- 2 หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วย
- 1 หมายความว่า ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	<u>การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู</u>					
12	ครูสภาควรมีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและ ประสิทธิภาพของครู	..	..	..	..	..
13	ครูสภาควรส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร	..	..	..	..	..
14	ครูสภาควรมีอำนาจหน้าที่พิทักษ์สิทธิของครูภายในขอบเขตของ กฎหมาย	..	..	..	..	..
15	ครูสภาควรส่งเสริมให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูและรักษา มาตรฐานวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
16	ครูสภาควรส่งเสริมด้านวิชาการสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
17	ครูสภาควรจัดให้มีการประสานงานเพื่อการยกย่องผู้ประกอบ วิชาชีพครู	..	..	..	..	..
18	ครูสภาควรจัดให้มีระบบและเป็นศูนย์ข้อมูลพื้นฐานของวิชาชีพครู ...	..	..	..	..	..
19	ครูสภาควรเป็นศูนย์ประสานงานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพครู ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	..	..	..	..	..
20	ครูสภาควรเร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้มีคุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพในการทำงาน	..	..	..	..	..
21	ครูสภาควรพัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนา องค์กรวิชาชีพครู	..	..	..	..	..
22	ครูสภาควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความ ก้าวหน้าให้แก่ครูและวิชาชีพครู	..	..	..	..	..

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
23	ครูสภาควรจัดตั้งสถาบันวิชา ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพครูแห่ง ประเทศไทยเช่นเดียวกับเนติบัณฑิตยสภา	..	..	..	..	..

ตาราง จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	กลุ่มเกี่ยวข้อง สังกัด	จำนวนแบบ สอบถามที่ ส่งไป	จำนวนแบบ สอบถามที่ ได้รับคืน	ร้อยละของ แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
เมือง	สพช.	90	87	968
	กรมสามัญศึกษา	37	37	100
	บุคลากรทาง การศึกษา	23	23	100
บางพลี	สพช.	90	90	944
	กรมสามัญศึกษา	38	37	974
	บุคลากรทาง การศึกษา	4	4	100
บางบ่อ	สพช.	95	85	966
	กรมสามัญศึกษา	37	37	949
	บุคลากรทาง การศึกษา	4	4	100
พระประแดง	สพช.	90	90	965
	กรมสามัญศึกษา	38	37	974
	บุคลากรทาง การศึกษา	4	4	100

อำเภอ	กลุ่มเกี่ยวข้อง สังกัด	จำนวนแบบ สอบถามที่ ส่งไป	จำนวนแบบ สอบถามที่ ได้รับคืน	ร้อยละของ แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน
พระสมุทร	สปช.	81	75	96.4
เจดีย์	กรมสามัญศึกษา	37	36	97.3
	บุคลากรทาง การศึกษา	4	4	100
รวม		672	650	96.8

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายสำเร็จ	นิลประดิษฐ์	เลขาธิการคุรุสภา
2. นายสมพงษ์	พละสุรีย์	รองเลขาธิการคุรุสภา
3. นายไพฑูรย์	เสียงก้อง	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. รองศาสตราจารย์ชม	ภูมิภาค	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายบุญเลิศ ชื่อสกุล เทพแก้ว

เกิดวันที่ 4 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2484

สถานที่เกิด บ้านคูบัว ต.บ้านแหลม อ.บางพลาม้า จ.สุพรรณบุรี

ที่อยู่ปัจจุบัน 93/77 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ

ตำแหน่งหน้าที่การงาน ศึกษาธิการอำเภอพระประแดง จ.สมุทรปราการ

สถานที่ทำงาน สำนักงานศึกษาธิการอำเภอพระประแดง จ.สมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2504 ประโยคเตรียมอุดมศึกษา (แผนกอักษรศาสตร์)

พ.ศ. 2507 พก.ศ. (สมัครสอบ)

พ.ศ. 2509 พ.ม. (สมัครสอบ)

พ.ศ. 2524 กศ.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ชลบุรี

ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อ
แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

บทคัดย่อ
ของ
บุญเลิศ เทพแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2536

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในด้านการควบคุมและการส่งเสริม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ข้าราชการครูจำนวน 672 คน โดยจำแนกเป็นครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 444 คน ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา 189 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวเลือก การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และค่าวิกฤตที่ (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริมในระดับเห็นด้วย
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามสังกัดและอายุราชการ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมและการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ด้านการควบคุมไม่แตกต่างกัน
4. ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ด้านการส่งเสริม ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งสองเพศ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

THE OPINIONS OF TEACHERS AND EDUCATIONAL OFFICERS IN
SAMUTPRAKARN PROVINCE TOWARDS THE PROMOTION
OF TEACHING PROFESSIONAL STANDARDIZATION

AN ABSTRACT

BY

BOONLERD TEPKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

March 1993

This research aimed to study and to compare the opinions of teachers and educational officers in Changwat Samutprakarn towards the promotion of teaching professional standardization in two aspects ; control and promotion.

The sample comprised 444 Primary School teachers of Changwat Samutprakarn Primary Education, 189 secondary School Teachers under the Department of Secondary Education and 39 educational officers. The tools used to collect the data were rating scale questionnaires. Means, standard deviation, F-test and t-test were used in analysing the data. The findings were as follows :

1. The opinions of school teachers and educational officers, towards the promotion of teaching professional standardization in both control and promotion aspects, were at the medium level.

2. The opinions of the teachers and educational officers, classified by the devision they worked for, and by the length of their serving term, towards the promotion of teaching professional standardization in both control and promotion aspects, were statistically significant different at .01 level.

3. The opinions of the teachers and educational officers classified by the positions, towards the promotion of teaching professional standardization in the promotion aspect were statistically significant different at .01 level, but there was no significant difference in the control aspect.

4. The opinions of the teachers and educational officers classified by the sexes, towards the promotion of teaching professional standardization in the control aspect were statistically significant different at .01 level, but there was no significant difference in the promotion aspect.